ஓம்.

ஸ்ரீ சற்குரு வேததுணை.

சுத்தப்பிரகாசம்.

இந்திரபீடம் காடபாத்திர சுவாமிகள் ஆதீனம்

பிறவை அருணாசலசுவாமிகள்

செய்த நூதன உரையுடன்

இவரது மாணாக்கர்

சுருட்சுக்கினதானத்து சுவாமிகளின்

கருமபரிபாலனை சபையாருக்கிரமின்படி,

காரியதரிசி

ப. முத்துகிருஷ்ணரெட்டியாரவர்களால்

சென்னை :

மதராஸ் பிட்டன்ஸ் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

மன்மதவரு ஐப்பசிமீ.

Copy Right Registered.

புத்தகவிளம்பரம்.

	ரூ.	அ.
பிரபுலிங்கலீலை உரையுடன்	2	8
கைவல்லிய நவநீதவிருத்தியுரை	1	4
வேதாந்த சூளாமணி விருத்தியுரை	1	4
தத்துவநிஜானுபோகசாரம்	1	0
சர்வமதசித்தாந்த விளக்கவிஞவிடை	0	12
திருக்குறுங்குருசிய விவேகம் உரையுடன்	0	12
பிரத்தியட்சானுபூதிவிளக்கம்	0	8
வேதாந்த இலக்கணம்	0	8
சிவண்ணபோதம் உரையுடன்	0	8
தசகாரியமகாவாக்கியம் உரையுடன்	0	8
ஜீவகாருண்ணிய விளக்கம் சுவானுபூதிவிளக்கம்	0	6
சொரூபசாரம் உரையுடன்	0	6
சத்தப்பிரகரணம்	0	6
உபநிடத விருத்தியுரை	0	5
எதார்த்தவாதம்	0	4
ஞானவாசிட்டத்திரட்டு	0	3
சுகர் கைவல்லியம்	0	2

ஒரு தினுசில் யேககாலத்தில் 10 புத்தகங்கள் வாங்கினால் ஒன்று அதிகமாய்க் கிடைக்கும்.

விற்கிறவர்.
ப. முத்துகிருஷ்ணரெட்டியார்,
6, ஜெனரல் காலின்ஸ்ரோட்டு,
வேப்பேரி, சென்னை.

} வெளிகாட்டார் V. P. Post. மூலமாயிவரிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சென்னை,
நவம்பர்மீ
1895.

} (ஈசுர். சச்சிதானந்த சுவாமிகள் கர்மபரிபாலன சபையார் உத்தரவின்படி)
ப. முத்துகிருஷ்ணரெட்டியார்.
காரியதரிசி.

ஓம்.

ஸ்ரீ சற்குருவேநமம:

சத்தபதிராகரணம்.

(குருஸ்துதி.)

வேறாநந்தவபாஸிவேஷ்மிகவேயஞ்ஜாநமித்ரம்
விபவாதீசம்மஹாவாக்யபதஸ்ரீவஸ்துயுக்மம்
வாகம்நிர்மலவிஜ்ஞாநவாகாஸாகூதிஹாமிகம்
வாவாதீசந்திமாணவாஹிகம்வந்தாரம்நமாமி ॥ (க)

இதன்பொருள்: நிராமாகந்தஸ்வரூபமாயும், நிரோஷ்டமான சுகத்தைத்தருபோதமாயும், நிர்விகாரமாயும், ஞானவடிவமாயும், பிரபஞ்சாதீதமாயும், ஆகாசத்துக்குச் சமானமாயும, மஹாவாக்கியங்களுக்குலக்ஷியார்த்தமாயும், ஒன்றுயும், நித்தியமாயும், நிர்மலமாயும், அனைவற்றதாயும், எப்போதுஞ் சாக்ஷிமாத்திரமாயும், பாவனைகளுக்கப்பாற்பட்டதாயும், முக்குணங்களுந் நில்லாததாயு நிருக்கின்ற சற்குருவை நமஸ்காரம் பண்ணுகிறேன். (க)

(இதுவுமது.)

ஔபாரைவிபாகடாகாரா ஸ்தூலாதிவிஸ்வரோதிபிஷ்வபீ |
வாகாத்ரயம்பரவதிரீபரஜிபரவதிவைதாகுசிபிகம்விஸ்தே || (உ)

(இ-ள்.) பூதாகாம்பானது கடாகாத்திறலே சிடாகாச மோகத்தினின்றும் விலகித்தவராயும், ஏகஸ்வரூபராயும், சமஸ்தமான உபாதிகளுக்காதியாராயு நிருக்கின்ற சைதன்யசொன்னது நாமதேயத்தை யுடைய ஆசாரியனை நமஸ்காரம் பண்ணுகின்றேன். (உ)

சத்தபதிராகரணம்.

இராகத்துவேஷாதிப்பிராகரணம்.

தனது நித்தியானந்த சுயம்பிராகாசத்தினின்று தாழ்வு சங்கற்பரூபமாகத் தோன்றிப் பின்முகமான விடத்தனன்டான அறிவுமயமான பிரதிபிம்ப சைதன்யத்துவமானவும், அதற்றினின்றும் விகற்பித்திதோன்ற அறிவின் அறிவுமயமான மாயை யவித்தையெனவும், அவற்றிற் பிரதிபலித்த சீவாபாவ சங்கற்ப விகற்பமே தானமுதலிய விருபத்தைந்து தத்துவங்களெனவும், அவற்றினின்றுஞ் சங்கற்பரூபமாகப் பின்னமித்தமே பாஞ்சபூதி பவுதிகமெனவும், அவற்றைச் சங்கற்ப

விகற்ப ரூபமான சித்தவிருத்தியால் வருகிற ராகத் துவேஷங்களால் அனுபவிக்குஞ் சுகதுக்கங்களே விடயமெனவுங் தோற்றிய அத்தியா ரோபத்தை அபவாதத்தான் மூன்றுண்டான மூறைமைப்படி யடக் கித் தனது நிசாகத்தத்தை வெளிப்படுத்தும் நிமித்தம் அருளே திரு மேனியாக வெழுந்தருளிய சேஷாத்திரிசிவனென்னும் நாகாசாரியர் சங்கற்ப விகற்பங்களால் விருப்பு வெறுப்புண்டாய் அதனால் விட யங்களிற் சுழலாநின்ற சித்தத்தின் விருத்தியைக் கெடுத்து, அதற்குச் சுத்தியுண்டாகும் பொருட்டு அவ்விருப்பு வெறுப்பை ராகத்துவேஷப் பிரகாண மெனவும், அச்சித்த சுத்தி யுண்டானவிடத்து யதார்த்த த்தைக் காண்பதற் கேதுவாகத் தோற்றின ரூபியைத் தெரிவித்தற் பொருட்டு அதனைத் தூலப்பிரகாண மெனவும், அவை கள் சடமானவிடத்து அவைகளை மேல் சித்தைதக்கொண்டு அவை ப்பிக்கும் அந்தக் காரணங்களைச் சடமென்றறிந்து அவைகளை நீக்கு தற் பொருட்டு அதனைச் சூக்குமப் பிரகாண மெனவும், அவைக ளடங்கினவிடத்து அவைகட்குக் காரணமான மாயை யவித்தைகளை ஆரோபித மென்றறிந்து அகற்றும் பொருட்டு அதனைக் காரணப் பிர காண மெனவும், அவைக ணீங்கினவிடத்து எதிரிட்ட சிவசுவரர் களை மறைக்க மகதத்துவம் பிரகிருதிகளை நீக்குதற் பொருட்டு அதனை மகாகாரணப் பிரகாண மெனவும், இவைக ளனைத்துங் தற்பிரகாசமாக நீங்கினவிடத்துந் தனது சுயம்பிரகாசமாக விளங் காநின்ற நித்தியானந்தமே கமது ஸ்வரூபமெனத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு அதனை நிசாணந்தானுபூதிப் பிரகாண மெனவும் எழு பிர காணங்களாகக் கூறி, இங்ஙன முறையாகக் கூறத் தொடங்கிய இப்பிரகாணங்களுள் மூன்று பிரகாணத்தில் ராகத்துவேஷாதிகளின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கின்றார்.

(சூலாகம்.)

காமோஷ்ணோ விஷாலஸ மூணாலெறலியாலயாலெடி தாமஸ்தீ

தெஷாம்வ்ருஷலவம்பூயஸ்தாவத்ருத்ரோவ்ருஷ ॥ (ங)

(இ-ள்.) காமமுதற் பதினாறு குணங்களில் ராகமுதற் பதின் மூன்றுங் தள்ளத்தக்கனவும், இச்சைமுதல் மூன்றுங் கொள்ளத் தக் கனவுமாம். அவைகளின் ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது. ராகத்தின் அம்சமே காமமாதலால் காமாதியெனக் கூறினர். இப்பதின் மூன்றும் ராகத்துவேஷங்களின் பரியாயமெனக் கொள்க.

எந்த ராகத் துவேஷங்களினால் நிஷித்த காணங்களுந் நிஷித்த கன்மங்களைச் செய்கின்றனவோ, அந்த ராகத் துவேஷங்களின் குணங்க ளை நிரூபிக்கின்றோம். அவையாவன: ராகம், துவேஷம், காமம்,

குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மச்சரம், ஈரிணை, அசூயை, டம்பம், தர்ப்பம், அகங்காரம் எனப் பதின்மூன்றும். இப்பதின்மூன்றும் மோகத்தை மடைதற்கு விக்கினமா யிருக்கின்றபடியால் இவற்றை முழுமூட்சுவானவர்கள் காலத்திரயங்களிலும் பரிசியாமற் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம். இனவகளின் விவரம் வருமாறு:—

க. இராகம்.

பரஸ்திரீகமனம் பண்ணவேண்டுமென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்கு ராகமென்று பேர்; இதைமுழுமூட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண்டியது. என்விடமேலண்டிய தென்றால் பூருவத்தி லிராவணன் பரதாரமான சீதையம்மனை யிச்சித்த ராகத்தினல் அவன் பிராண ஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களில் அபகீர்த்தி இவை முதலான அநேக அகர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னுஞ் சகோதரரான சுந்தோப சுந்தர்களிருவருந் திலோத்தமையைக்கண்டு உன் பாரி என் பாரி யென்றடித்துக்கொண்டிறந்ததும், இன்னும் அநேகம்பேர் இந்தராகத்தினற் றுக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறேமான படியினாலும், இப்போதிருக்கிற பேர்களும் இந்த ராகத்தினல் அநேகத்துக்கங்கள் அனுபவிப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்த ராக மிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிற படியினாலும் இந்த ராகத்தை முழுமூட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனு விட்டுவிட வேண்டியது சித்தம்.

உ. துவேஷம்.

இப்படியே தனக்கொருவன் அபகாரம்பண்ணினால் அவனுக்குப் பதில் அபகாரம் பண்ணவேண்டுமென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்குத் துவேஷமென்றுபேர். இதைமுழுமூட்சுவானவர்கள்காலத்திரயத்திலும் இல்லாமல் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண்டியது. என்விடமேலண்டியதென்றால், பூருவத்தில் இராணியகசிபன் தன்றமையனை த்திகான்ற காராயணனைக் கொல்லவேண்டுமென்ற துவேஷத்தினல் அவனுடைய பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சிய ஹானி, இகபரங்களில் அபகீர்த்தி இவை முதலான அநேக அகர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் அநேகம்பேர் இந்தத் துவேஷத்தினல் துக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறேமானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிற பேர்களும் இந்தத் துவேஷத்தினல் அநேகதுக்கம் அனுபவிப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்தத் துவேஷமிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிற படியினாலும் இந்தத் துவேஷத்தை முழுமூட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

ரு. காமம்.

இப்படியே புத்திரமித்திரகளத்திரகரகக் காமசேஷத்திரகளான்யாதிகள் மேன்மேலுஞ் சம்பாதிக்கவேண்டுமென்று விசுவாசித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்குக் காமமென்றுபேர். இதை முழுமுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலுமில்லாமற் சர்வாத்மரை விட்டுவிடவேண்டியது. என்விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் பகவானன் நிலைகும்பஸ்திரீகளைக் கலியாணஞ் செய்வதற்காக இச்சித்துத் தேவன்துரீகள் பதிணாயிரம்பேர்களைச் சிறைபிடித்துவைத்தபோதும் துரியோதனன் சுவாமியால் அவன் பிராணஹானி, பங்கபாசம், இராச்சியாதிகாரி, இவைகளில் அபேர்த்தி யிவை முதலான துக்கங்கள் அநுபவித்தபோதும், இன்னும் அநேகம்பேர் துக்கமனுபவித்தவுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறமானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்களுக்கு விக்கினஞ்செய்கவிமராஜன்பேரிற் குரோதம் வைத்துப் புசிப்பிற்கு விக்கினஞ்செய்தவிமராஜன்பேரிற் குரோதம் வைத்து அதனால் அவன் பிராணஹானி, பங்கபாசம், இராச்சியஹானி, இவைகளில் அபேர்த்தி யிவை முதலான அநேக அநர்த்தங்கள் அநுபவித்ததும், இன்னும் அநேகம்பேர் இக்குரோதத்தினால் துக்கமனுபவித்தவுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறமானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்களுஞ் இக்குரோதத்தினால் துக்கமனுபவிப்பார்களென்று சொற்றுகிறபடியினாலும், இவைகளில் அபேர்த்தி யிவை முதலான துக்கங்கள் அநுபவிக்கவேண்டியதாகையால் துக்கமே யநுபவிப்பார்களென்று சொற்றுகிறபடியினாலும் இக்குரோதத்தைச் முழுமுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மரை விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

சு. குரோதம்.

இப்படியே தனக்குவேண்டிய காரியங்களை ஒருவன் விக்கினம் பண்ணினால் அவனிடத்தில் துக்கிரகமாக விசுவாசித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்குக் குரோதமென்றுபேர். இதை முழுமுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலுமில்லாமற் சர்வாத்மரை விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன்விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் பகவானன் நளாயுபுசிப்பிற்கு விக்கினஞ்செய்தகலிமராஜன்பேரிற் குரோதம் வைத்து அதனால் அவன் பிராணஹானி, பங்கபாசம், இராச்சியஹானி, இவைகளில் அபேர்த்தி யிவை முதலான அநேக அநர்த்தங்கள் அநுபவித்ததும், இன்னும் அநேகம்பேர் இக்குரோதத்தினால் துக்கமனுபவித்தவுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறமானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்களுஞ் இக்குரோதத்தினால் துக்கமனுபவிப்பார்களென்று சொற்றுகிறபடியினாலும் இக்குரோதத்தைச் முழுமுட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மரை விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

ரு. உலோபம்.

இப்படியே தான் சம்பாதித்த பதார்த்தங்களில் ஒருவருக்கும் ஒரு காசளவுஞ் செலவு பண்ணலாகாதென்று விசுவாசித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு உலோபமென்றுபேர். இதை முழுமுட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலும் இல்லாமற் சர்வாத்மரை விட்டுவிடவேண்டியது.

ன்ன விடமேவண்டியதென்றால், பூருவத்தில் துரியோதனராஜன் ருதராஷ்டிரனுக்கு இராச்சியத்தில் அவர்கள் யிருக்குங்கூட இடங்கொடுக்கமாட்டேனென்ற உலோபத்தினால் அவன் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களில் அபகீர்த்தி யினைவு முதலான அநேக அநர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் அநேகம்பேர் துக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கின்றபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்களும் இந்த உலோபத்தினால் அநேக துக்கம் அனுபவிப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்த உலோபம் இருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிற படியினாலும் இந்த உலோபத்தை மூழ்மூட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

சு. மோகம்.

இப்படியே தான் சம்பாதித்த பதார்த்தங்களின்பேரிற் பிரிய மோதப் பிரமோதமாய் விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்கு மோகமென்றபேர். இந்தமோகத்தை மூழ்மூட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலும் இல்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. என் விடமேவண்டியதென்றால், பூருவத்தில் கசராசமகாராஜன் றனது ஜ்ஞஷ்டபுத்திரனாஸ்ரீராமன்பேரில் வைத்தமோகத்தினால் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இகபரங்களில் அபகீர்த்தியினைவுமுதலான அநேக அநர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் இந்த மோகத்தினால் அநேகம்பேர் துக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்களும் இந்தமோகத்தினால் அநேக துக்கம் அனுபவிப்பது பிரத்தியக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப்பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்த மோகம் இருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்றுந் தோற்றுகிறபடியினாலும் இந்த மோகத்தை மூழ்மூட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

எ. மதம்.

இப்படியே ஐசுவரிய பாகுள்யத்தினாற் கெர்வித்துக் கிருத்தியாகிருத்தியங் தெரியாமல் விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்கு மதமென்றபேர். இந்த மதத்தை மூழ்மூட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலும் இல்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. என் விடமேவண்டியதென்றால், பூருவத்தில் கார்த்தவீரியார்ச்சுனராஜன் றன்னிடத்தில் வந்த மகாரிஷியான காரதரை மதித்து உபசாரம் பண்ணாமற் கெர்வித்திருந்தனைக்கேட்ட பாசுராமனால் அவன் பிராணஹானி, பந்துநாசம், இராச்சியஹானி, இகபரங்களில் அபகீர்த்தியினைவு முதலான அநேக அநர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் இந்த மதத்தினால் அநேகம்பேர் துக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இப்போதிருக்கிற பேர்களும் இந்தமதத்தினால்

அநேகதுக்கம் அனுபவிக்கிறது பிரத்தியகஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடி-யினாலும், இனிப்பிறக்கப்போகிற போர்களிடத்திலும் இத்தமதமிருந்தா-றுக்குமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும் இத்தமத-த்தை முழுமூட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனு விட்டுவிட வேண்டியது-சித்தம்.

அ. மத்சரம்.

இப்படியே அன்னியர் சுகமாயிருந்தால் அவர்களோட் பார்த்துச்-சகிக்காமல் விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்கு மத்சரமென்றபேர். இந்த மத்சரத்தை முழுமூட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலும் இல்லா-மற் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டிய-தென்றால், பூருவத்தில் சிசுபாலனென்கிற ராஜன் ராசசூய-யாகத்தில் ஸ்ரீகிருஷ்ணசுவாமிக்கு அக்கிரதாம்பூலம் கொடுத்தது சகி-யாமல் மத்சரப்பட்டதினால் அவனுடைய பிராணனோடி, பாண்டவர்-இராச்சியஹானி, இகபரங்களில் அபகீர்த்தி யினால் முதலான அநேக-அனர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் இந்தமத்சரத்தினால் அநேகம்-பேர் துக்கம் அனுபவித்ததனாலும் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறே-மானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிற பேர்களும் இந்த மத்சரத்தினற்-றுக்கம் அனுபவிக்கிறது பிரத்தியகஷமாகக் கண்டிருக்கிற படியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்த மத்சரமிருந்தாற் றுக்-கமேயனுபவிப்பார்களென்றுதோற்றுகிறபடியினாலும் இந்தமத்சரத்தை முழுமூட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

கூ. ஈரிஷை.

இப்படியேதனக்குவந்ததுக்கம் பிறருக்கும் வரலாகாதெனற்று விகற்பித்துவருகிற சித்தவிருத்திக்கு ஈரிஷையென்றபேர். இந்த ஈரிஷையை முழுமூட்சுவானவர்கள்காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண்டியது. ஏன் விடவேண்டியதென்றால், துருவத்தில் அருணகேதன் றனக்குவந்ததுக்கந் தனதிஷ்டனான வாணகரனுக்கு வரலாகாதாவென் றெதிர்த்த ஈரிஷையினற் பிராணனோடி, பாண்டவராச்சிய ஹானி, இகபரங்களில் அபகீர்த்தி இவைமுதலான அநேக அனர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் இந்த ஈரிஷையினால் அநேகம்பேர் துக்கம் அனுபவித்ததனாற் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறே மானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிற பேர்களும் இந்த ஈரிஷையினற் றுக்கமே யனுபவிப்பது பிரத்தியகஷமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப்பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்த ஈரிஷையிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும் இந்த ஈரிஷையை முழுமூட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

60. அசூயை.

இப்படியே தனக்குவந்த சுகம் அன்னியர்க்கு வாலாமாவென்று விகற்பித்து வருகிற சித்த விருத்திக்கு அசூயையென்று பேர். இதை முழுமூட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலும் இல்லாமல் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. என் விடவேண்டியதென்றால், பூருவத்தில் பவுண்டரீக வாசுதேவ னென்பவன் றனக்கும் வாசுதேவன்என்று பேர், கிருஷ்ணனுக்கும் வாசுதேவ னென்று பேரா லென்கிற அசூயையி னால் அவனை எதிர்த்துப் பிரணவறானி, பங்குகாசம், இராக்கியறானி, இகபரங்களில் அபேக்ஷித்தி யினவழுதலான அநேக அகர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் அநேகபேர் இந்த அசூயையி னால் முக்குமேம யனுபவித்ததுந் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோ மானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிறபேர்களும் இந்த அசூயையினால் முக்குமேம யனுபவிப்பது பிரத்தியகூமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினா லும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்த அசூயை யினால் முக்குமேம யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும், இந்த அசூயையை முழுமூட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

61. டம்பம்.

இப்படியே தான் பண்ணின தருமத்தை தானுமேபரும் பார்த்துப் பனா தன்றாயிருக்கிறதென்றுசொல்லவேண்டுமென்று விகற்பித்துவரு கிற சித்தவிருத்திக்கு டம்பமென்றுபேர். இதை முழுமூட்சுவானவர்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது. என் விடவேண்டிய தென்றால், பூருவத்தில் தபோவனத்தானவன் தூருவாச நிவிணையப்பார்த்து தான்செய்த யாகங்களைப்போல யார் செய்யப்போகிறார்கள், இது தன்றாயிருக்கிறதேயென்று கேட்க, யாஜ்ஞ வல்கியனைப்போல ஆயிரம்வருஷம் தெய்வசாந்நித்து யாகஞ்செய்தவனும் இப்படிக்கேட்கவிலையே, ஈதென்ன டம்ப யாக மென்று சொல்லி அவனைக் கோபிக்க, அவனை யாகம்கெட்டு அவன் பிரணவறானி, பங்குகாசம், இராக்கியறானி, இகபரங்களில் அபேக்ஷித்தி யினவழுத லான அநேக அகர்த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் இந்த டம்பத்தி னால் அநேகபேர் தங்கம் அனுபவித்ததுந் சாத்திரங்களிற்கண்டிருக் கிறோமானபடியினாலும், இப்போதிருக்கிற பேர்களும் இந்த டம்பத்தி னால் முக்குமேம யனுபவிப்பது பிரத்தியகூமாகக் கண்டிருக்கிறபடியி னாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிறபேர்களிடத்திலும் இந்த டம்ப மினால் முக்குமேம யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினாலும் இந்த டம்பத்தை முழுமூட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனா விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

கஉ. தரிப்பம்.

இப்படியேபுத்திரமித்திர களத்திரகளானியாதி சம்பத்துக்கள் தனக்கேயுண்டு, தனக்கொருவருஞ் சமானமில்லையென்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்குத் தர்ப்பமென்று பேர். இதை முழுமூட்சுவா னவர்கள் காலத்திரயத்திலு மில்லாமற் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண் டியது. என்விடமேண்டிய தென்னுரல், பூருவத்தில் சகாகண்ட இரா வணன் ஐசுவரியத்திற் றனக்கொருவருஞ் சமானமில்லையென் றமார் களுக்கு உபத்திரவஞ்செய்தனை காரதர் இராமருக்கறிவிக்க அவர் பரி யாளானை சீதையம்மனுல் அவன் பிராணவறானி, பந்துகாசம், இரா சிய வறானி, இகபாங்களில் அபகீர்த்தி யிணவு முதலான அநேக அநர்த் தங்கள் அனுபவித்ததும் இன்னும் இந்தத் தர்ப்பத்தினல் அநேகம் பேர் துக்கம் அனுபவித்ததுந், சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறே மான படியினலும், இப்போதிருக்கிற பேர்கள் இந்தத் தர்ப்பத்தினற் றுக்க மே யனுபவிப்பது பிரத்தியகூகமாகக் கண்டிருக்கிற படியினலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற பேர்களிடத்திலும் இந்தத் தர்ப்பமிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினலும் இந்தத் தர்ப்பத்தை முழுமூட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

கஊ. அகங்காரம்.

இப்படியே அடா என்னை அறியாயா! நான்பிடித்த காரியத்தை விடுவேனு! நீயா எனக்குப் புத்திசொல்லுகிறவன்! என்று விகற்பித்து வருகிற சித்தவிருத்திக்கு அகங்காரமென்றுபேர். இதை முழுமூட்சுவா னவர்கள் காலத்திரயத்திலும்இல்லாமற் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண் டியது. என்விடமேண்டிய தென்னுரல், பூருவத்தில் மதுரைகடவரென்ப வர்கள் மகாவிஷ்ணுமேவாடி பதினயிரம் வருஷம் யுத்தஞ்செய்து இரா யாமலும் அவர் வரங்களுக்கு ஆசைப்படாமலும்தாங்களுத்தமிஷ்ணுவு க்கு வரங்கொடுத்த அகங்காரத்தினற் பிராணவறானி, பந்துகாசம், இரா ச்சியவறானி, இகபாங்களில் அபகீர்த்தி இணவு முதலான அநேக அநர் த்தங்கள் அனுபவித்ததும், இன்னும் இந்த அகங்காரத்தினல் அநேகம் பேர் துக்கம் அனுபவித்ததுஞ் சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறே மான படியினலும், இப்போதிருக்கிறபேர்களும் இந்த அகங்காரத்தினற் றுக் கமே யனுபவிப்பது பிரத்தியகூகமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினலும், இனிப் பிறக்கப்போகிறபேர்களிடத்திலும் இந்த அகங்காரமிருந்தாற் றுக்கமே யனுபவிப்பார்களென்று தோற்றுகிறபடியினலும் இந்த அகங் காரத்தை முழுமூட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம்.

இந்த ராகமுதல் அகங்கார மீறான பதின்மூன்று குணங்களினல் இராவணன்முதன் மதுகைடவர்க ளீறானபேர்கள் மற்றை சமர்த்தர் களாயிருந்தும் அவர்கள் பிராணவறானி முதலான அநேக அநர்த்தங்

கள் மூன் னனுபவித்தது சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறோமானபடியி னலும், இப்படியே சத்தியவர்த்தமான காலத்திலும் இத்தராகாதிகுண ங்களால் அநேக சனங்கள் பிராணஹானிகளும், அநேகரோகங்களும், அநேக திரவியநாசங்களும், பந்துக்கள் விரோதங்களும், அபகீர்த்திக ளும் இவைமுதலான அநேக அநர்த்தங்கள் அனுபவிப்பது பிரத்தி யக்ஷமாகக் கண்டிருக்கிறோ மானபடியினலும், இனிப்பிறக்கப்போகிற போர்களும் இத்தராகாதிகுணங்களினின்றும் விடுபடாமற் போவார்களா கில் இப்படியே அநேக அநர்த்தங்கள் அனுபவிப்பார்க ளென்று தோற்றப்படுகிற படியினலும், இத்தராகாதிதின்மூன்று குணங்களும் மோக்ஷ மார்க்கத்துக்குச் சத்துருவா யிருக்கிறபடியினலும், சுக மரணப்பிராப்தரூபமான நாகத்துக் கேதுவா யிருக்கிறபடியினலும் இப்பதின்மூன்று குணங்களையும் மூலோட்சுவானவர்கள் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம். இவைகளால் லுண்டான சுகமரணமே நரகமென்பதாம். இதற்குச்சமாதானமில்லை. சுகமரணரூபமானதே நரகமென்பதற்குப் பிரமாணம்: எங்கே சரீரமுண்டோ, அங்கே யெல்லாந் துக்கமுண்டு; எங்கே சரீரமில்லையோ அங்கே யெல்லாந் துக்கமில்லையென்று லோகத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடியினலும், இந்தச் சரீர மே சகல துக்கங்களுக்குஞ் சகல அநர்த்தங்களுக்கும் ஏதுவாய் இருப் பதினலும் இந்தச் சரீரமே நரகமென்று சொன்னது சித்தம். அதி லால் இந்தச் சரீரத்துக்கேதுவான இப்பதின்மூன்று குணங்களையும் மூலோட்சுவா யிருக்கப்பட்ட போர்கள் அவசியம் விட்டுவிட வேண்டி யது சித்தம்.

சுக இலக்ஷ, கடு பந்தி, சுசு சிரந்தரை.

இனிச்சொள்ளத்தக்கனவைகளான இச்சை முதன் மூன்று குணங் களையும் திருஷ்டிக்கிறோம். அவையாவன:— (சுக) இச்சை: பரிதாப மிச்சை அன்னபோஜனாதி தராதிபரும், மலமூத்திர விசர்ச்சனாதம் பன்னவேலனுதியென்று வருஷாதிகளிருந்திக்கு இச்சையென்பது போர் இவை பலனுமற்போதலும் றுக்குமும் பலனளிறுற் சுகமுமாயிருக்கும். இதுவும் பாதாரோபாதிருத்து சுவர்க்கநரகமில்லையாதலாற்சொள்ளத்தக்கன வாம். (சுகு) பந்தி: இப்படியேயமகாதேகவியோகத்திற் பிரியப்பலருஷ்டி சித்த விருந்திக்குப் பந்தியென்றபோர். (சுசு) சிரந்தை: குருவேதாகாம சாஸ் திரங்களின் பிரவும் விசுவாசம் வைத்த சித்தவிருந்திக்குச் சிரந்தை யென்றபோர். இத்தப்படத்திசிரத்தை முதலியவை யடைவிப்பதற் கேதுவா தலினலும், துரோவத்திற் கட்டிவாங்குகனென்கிறபடியாலும் இத்தச் சிரத்தாபத்தியினை விசனம் கார்யசுகமில் முதலியவைடங்காவென்று சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறபடியினலும் மூலோட்சுவானவர் கள் இத்தச் சிரத்தாபத்திசுகு யலுசியம் பலனளவேலடியது சித்தம். இராகாதி பதினறுகுணங்களும் திருஷ்டிக்கப்பட்டன.

ராகத்துவேஷாதிப்பிரகரணஞ் சம்பூரணம்.

இரண்டாவது

சாதனசதுஷ்டயப்பிரகாணம்.

மூற்பிரகாணத்திற் கற்பனைரூபமான விஷய சுகங்களைப் பிரிய மாக விசுவசித்து அதிற் சுழலாதின்ற மேணவிருத்திக்கு அனை வனைப் பென்பதைத் தெரிவித்து அவ்விருத்தியை விஷய சுகங்களினின்றும் நீக்கியே யதார்த்த சுகத்திற் பிரியம் வைக்கும்படி. செய்து அதனை யனுட்டானசித்தாபத்தியினாற் சித்தசுத்தியுண்டாக்கி, பின்பு அவ்யதார்த்தம் வெளிப்படுவதற்கேதுவான சாதன சதுஷ்டயப்பிரகாணம் நிரூபிக்கிறார்.

(சுலோகம்.)

உதாஹரணயம்ஸாய நாநாம்வித்தாம்ஸி தஷ்டாவை நிர்ஜ்ஜிதம் |
தஸ்மாத்வமர்ஜ்ஜுனம்யுத்தாயதஸ்வாவதிஷ்டோஸி நிராமயம் || (1)

(இ-ள்.) வேதாந்தத்தில் நான்கு சாதனங்கள் அதிகாரிகளுக்காகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. எந்தச் சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியினல் யாவருஞ் மோக்ஷம் அடைவார்களோ, அந்தச் சாதன சதுஷ்டய சம்பத்தியை நிரூபிக்கிறோம். (சு)

அவை நித்தியாநித்தியவஸ்துவிவேகம், இகாமுத்திரார்த்த பலபோகவிராகம், சமாதிஷட்கசம்பத்தி, முமுக்ஷுத்துவமென நான்காம். நித்தியாநித்தியவஸ்து விவேகமாவது பிரமமே நித்தியம், சகத்து அநித்தியமெனப்பகுத்தறிவதாம். சகம் அநித்தியமென்பதெப்படியெனில், இது பூதபவுதிகாத்மக மானபடியினல் அநித்தியமேயாம். இங்ஙனம் பூதபவுதிகாத்மகமாகத் தோற்றப்படுகிற சகத்தில் மூன்று பாவதிகங்களுக்கு அநித்தியத்துவம் நிரூபிக்கிறோம். அப்பாவதிகமாவதியாதெனில் நால்வகைகளோனி, எழுவகைத்தோற்றம், எண்பத்நான்கு லக்ஷம் பேதங்களாயுள்ள சரீரங்களாம். அவற்றில் நால்வகை யோனியென்பது சராயுசம், அண்டசம், சுவேதசம், உற்பிச மென்பனவாம். இவற்றிற் பையிற் கட்டுப்பட்டுப்பிறப்பது சராயுசமும், முட்டையிற் கட்டுப்பட்டுப் பிறப்பது அண்டசமும், வியர்வையிடமாகப் பிறப்பது சுவேதசமும், பூமியிடமாகப் பிறப்பது உற்பிசமுமாம். எழுவகைத் தோற்றமென்பது தேவரும் மானிடரும் மிருகமும் பட்சிகளுஞ் ஸர்வனவும் நீர்வாழ்வனவுந் தாபரங்களுமாம். எண்பத்நான்கு லக்ஷம் பேதமென்பது தேவபேதம் பதினைலக்ஷமும், மானிடபேத மொன்பதுலக்ஷமும், மிருகபேதம் பத்துலக்ஷமும், பட்சிபேதம் பத்துலக்ஷமும், ஸர்வனபேதம் பதினைருலக்ஷமும், நீர்வாழ்வனபேதம் பத்துலக்ஷமும், தாபரபேதம் பதினெட்டுலக்ஷமுமாம். இவற்றில் தேவ கண்

தருவ சித்த சாத்திய கின்னர கிம்புருட குய்யக வித்தியாதர யக்ஷ ராக்ஷச பூதப் பிரேத பிசாச சாகினி டாகினி வேதாள ஆதியான தேவ சரீரங்களும், மனு மாந்தாதி சக்கிரவர்த்தி பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் முதலான நர சரீரங்களும், காமதேனு சிங்கமுதலான மிருக சரீரங்களும், அன்னங் குருடன் முதலான பட்சிசரீரங்களும், சேடன் எறும்புமுதலிய ஊர்வனசரீரங்களும், மகர மத்சங் கூர்ம முதலிய நீர் வாழ்வன சரீரங்களும், கற்பக விருட்சம் பாரிசாத முதலிய தாவர சரீரங்களுமாம்.

பூருவத்தில் இத்தேவர் முதலிய வெண்பத்து கான்கு லட்சம் பேதமாயுள்ள சரீரங்களும் கழித்துப்போனது சாத்திரங்களிற் கண்டிருக்கிறே மானபடியினாலும், இப்படியே சத்தியலோக்கமான காலத்தி லிலு மிருக்கின்ற மாதா பிதா முதலான சகலசரீரங்களும் கழிப்பது பிரத்தியட்சமாகக் கண்டிருக்கிறபடியினாலும், இனிப் பிறக்கப்போகிற சகலசரீரங்களும் இப்படியே கழிக்குமென்று தோற்றுகிறபடியினாலும் இந்தப்படிகமான சகலசரீரங்களும் அநித்தியமென்பது சித்தம். இப்படியே பிருதிவியாதி பஞ்சபூதங்களுக்கும் அநித்தியத்துவம் சிரு பிக்கிறே. இப்பூதங்கள் தோன்றியொடுங்குகிறபடியினாலும், அவ யவிகளா யிருக்கிறபடியினாலும், பிரளயகாலத்தில் கழித்துப்போகிற படியினாலும் அநித்தியமேயாம். எப்படி கழிக்கிறதென்றால், பிரமப் பிரளயம் வருகிறகாலத்திற் பன்னிரண்டு சூரியர்களும் உதயமாய் நூறு வருஷம் மழையில்லாம லெரித்துச் சகத்தெல்லாம் பஸ்பம்பண் ணிப் பூமியைத் தாங்கிக்கொண்டிருக்க ஆதிசேடனுடைய முகத்தி னின்புண்டாய பஸ்பம் பண்ணுகிறபோது அந்த ஆதிசேடனுடைய முகங்களி லிருந்து காளகூட விஷாக்கினி பிறந்து அந்த விஷாக்கினியுந் சூரி யாக்கினியுங் கூடி யந்த வாதிசேடன்முதற் றுவாத சாதித்தர்களையும் பஸ்பம் பண்ணி யப்படி பஸ்பம் பண்ணினை அக்கினியின்றுவந் சத்த மகாமேகங்கள் பிறந்து நூறுவருஷம் யானைத்துதிக்கைபோல வருஷ தாரைகள்வருஷிக்கும். அந்தவருஷசலமே காரணமாகிற்கும். அந்தச் சலத்தில் அப்பூமி பஸ்பம் இலீனமாகும். அப்போது அந்தச்சலம் வாயுஸ்தம்பமாக நிற்கும். அப்படி நிற்கின்ற சலத்தில் வடவானலம் பிறந்து அந்தகாரணவமான சலமெல்லாங் குடிக்கும். அவ்வடவாக் கினியும் பிரசண்டவாயுவில் இலீனமாகும். அந்த வாயுவும் ஆகாசத் தில் இலீனமாகும். அவ்வாகாசமும் அஞ்ஞானத்தில் இலீனமாகும். அவ்வஞ்ஞானமும் பிரமத்தில் இலீனமாகும். அப்பிரமம் ஒன்றுமாத் திரம் சேஷித்திருக்கும். அனபடியினாற் பஞ்சபூத பவுதிகாத்மகமான சகத்து அநித்தியமென்று சொன்னதும், இப்படி விசேஷித்து நின்ற பிரமத்துக்கு வேறேகாரணமில்லாதபடியால் பிரமமேநித்தியமென்று சொன்னதுஞ் சித்தம்.

இங்ஙனம் நித்தியா நித்திய வஸ்துக்களின் நிச்சயங் தெரிதலாகிய மூகற்சாதனங் கைவந்தாற் போதாதேதாவென்றூற் போதாது. என் போதா தென்றூற் சிலவித்துவான்கள் சாஸ்திரபாண்டித்தியத்தினால் ஆத்மா வொன்றுதான் நித்தியமென்றும், சகத்து அநித்தியமென்பதாற் சொல்லிக்கொண்டு, ஸ்திரீபுத்திர தனதானியாதிபோகங்களி லிச்சைவைத்துக்கொண் டிருக்கிறதினால் அநித்தியமானது நித்தியமென்றா வரும். ஆதலால் இரண்டாஞ் சாதனமான இகபரலோகத்திராக்கிய போக விராகமுஞ் சம்பாதிக்கவேண்டும். இவ்விகபரலோகத்திராக்கிய போக விராகமாவ தியாதென்றூல் அதையும் நிருபிக்கிறூம். அதாவது இகலோக வைராக்கியமென்றும். பரலோக வைராக்கியமென்றும் இரண்டுவிதமாம். இவற்றில் இகலோக வைராக்கியமாவது ஸ்ரக்சூசந்தன வநிதாதிவிஷயங்களில், வாஞ்சாசன மூத்திரபுரீஷங்களிலெப்படியிச்சை வாராதோ, அப்படி யிச்சைவாராமற் போவது. இவ்விக வைராக்கியம் இல்லாவிடில்இகத்திற் றுன்சம்பாதிக்கவேண்டுமென்கிறபடி,த்திராக்ஷ களத்திரபசு புத்தியபல பந்துஜாதகிராம தேசாதிபத்தியாதிகள் முதலியவற்றைச் சம்பாதிக்கவேண்டு மென்றூல் பிரதமம் பிரியாசாத்தியமாயிருக்கிறபடியினாலும், பிரயாசைப்பட்டு சம்பாதணம் பண்ணினூல் அப்படியெத்தனம்பணனினை பதார்த்தங்களிற் சிலது கூடிவருகிறதுஞ் சிலது கூடிவராமலும் போகிறபடியினாலும், அப்படிக் கூடிவராத பதார்த்தத்தைத்திதாட்டு வெகுதூரத்தம்பனை கள் வருகிறபடியினாலும் அந்தத் தூரத்தோடு கூடிச்சொன்னது நிற்கிற வேளையிற் பெரியோர்களா யிருக்கப்பட்டபோர்கள் வந்து எதாகிலும் உபகாரம் பண்ணவேண்டுமென்று கேட்டதுண்டானூல் அவர்கள் பேரில் யுக்தாயுக்தங்கள் தெரியாமற் கடனமான சொல்லினூற் நிர்ப்ப சாரம் பண்ணுகிறூன். அவர்களோ யப்படிச் சொல்லும்போது வீட்டிற் றூயார் மூதலானபேர் பிரியவசனஞ்சொல்லிப் பெரியவர்களோ யப்படிச் சொல்லலாமாவென்று சொன்னூல் அவர்கள்பேரில் அதிகோபமாகவிழுந்து யுக்தாயுக்தமில்லாத கடனமான சொல்லினூல் நிராகரிக்கிறூன். ஆனபடியினாலும், அப்படி நிராகரிப்பதனால் அனேக அனர்த்தங்களும், அநேக தோஷங்களும் வருகிறபடியினாலும், அப்பாலத்தினால் நரகங்களில் விழுகிற ஆனபடியினாலும், இப்படி யசாத்தியமான பதார்த்தங்களினால் இத்தனை யநர்த்தங்கள் பிறக்க, சாத்தியமான பதார்த்தங்களினால் அநர்த்தங்கள் வருகிறதற்குச் சொல்லவேண்டுமா? ஆம்நிதப்படி. யென்றூல், சாத்தியமான வொரு பொன்சாதினையுத் தொட்டுச் சார பயங்களும், தாயார் தகப்பனூர் விரோதங்களும், அண்ணன் தம்பி விரோதங்களும், அன்றித் தான் செய்யவேண்டு மென்கிற கல்ல காரியங்களுக்கு விரோதங்களும் தன்னியல்லாதவை வருகிறபடியினால் தூக்கமே தோற்றுகிறது. இப்படியே சாத்தியமா யிருக்கப்பட்ட தனத்தைக் குறித்துத் தாயாதிகள் பயமும், ராச சோராக்கினிபயமும், இன்னும் இவைமூதலான மகாபயங்களுமான

துக்கங்களுக் கேதுவா யிருக்கிறபடியினாலும், இப்படியே சாத்திய மான டிருஷ்டன் சொன்னவார்த்தைதகளாமற் றிரிதல், டிருஷ்டசாலியாகா மற் போதல், சார சோரணுகுத் திரிதல், மூதலான அதேக துக்கங்க ளுக்கு ஏதுவாயிருக்கிறபடியினாலும், இப்படியே சாத்தியா சாத்திய மாயிருக்கப்பட்ட இப்பதார்த்தங்களிற்றக்கமே சேர்ற்றுகிற படியி னாலும் இந்த இகலோக வைராக்கியம் அவசியஞ் சம்பாதிக்க வேண்டியது சித்தம்.

பரலோக வைராக்கியமாவ தேதென்றால், சுவர்க்கலோக மூதற் சத்தியலோகம் வரைக்குமுள்ள சகலலோக போகங்களிலும் வாஞ் சாசன மூத்திர டரீஷைங்களி லெப்படி யிச்சையில்லையோ அப்படியே யிச்சையற்றுப் போவதாம். இப்பரலோக வைராக்கியம் பண்ணுமற் போறற் கேஷமென்னவென்றால் இதத்தில் சுகூஷமகாராசன் சேவேந் திர போகத்தின்மேலி லிச்சைப் பட்டுச் சோடச மகர தானங்களும் அசுவமேத யாகங்களுஞ் செய்து சுவர்க்கத்துக்குப்போய்ச் சேவேந் திரப் பட்டமுங்கட்டிக்கொண்டு இந்திராணியோடு போகிக்கவேண்டு மென்கிற அதிகபாபபரம்பரையற்பலக்கெடுக்கிறசத்துரிஷிகளில் அகத்திய ரிஷியை யவமானம் பண்ணின படியினால் அவர்சபிக்க அச்சாபத்தி னால் அவ்விந்திராணி மூதலான சகலபோகங்களும் வியர்த்தமாய்த் தான் பண்ணின யக்கிய தான பலன்களும் வியர்த்தமாய் மஹப்பாம் பாய்ப் பூமியில் விழுந்துபோன படியினாலும், இன்னும் அதேகம்பேர் சுவர்க்காதி போகங்கள் வேண்டுமென்கிற ஆசையினால் செய்த அதேக யக்கியங்களும் அதேக தருமங்களும் வியர்த்தமாய் அதேக துக்கங்கள் அனுபவிக்கிறார்க ளானபடியினாலும், அச்சுவர்க்கலோகமுதற் சத்திய லோக பரியந்தமுள்ள லோகங்களிலிருக்கிற பிரமாதி சகலதேகவான் களுஞ் சகலரிஷிகளும் ஒருவருக் கொருவர் அன்னியோன்னிய சாப த்தினாலும் ஒருவர்டெண்சாதியை யொருவர் அபகரிக்கிறபடியினாலும், இராக்ஷசர்கள் இராத்தியத்தை அபகரித்துக் கொண்டு போவார்க ளென்கிற பயத்தினாலும், ஒருவர் ஐசுவரியத்தையொருவர் அபகரிக்கிற படியினாலும், இப்படியே லவரூண்டத்திலும் கைலாசத்திலும் இருக் கிறதேவர்கள்கூட அன்னியோன்னிய சாபங்களினால் துக்கருடமா யிருக் கிறபடியினாலும், அவ்விடம்சென்வதற்கு மிகவும் பிரயாசமாயிருத்தி யிருக்கிறபடியினாலும் அவசியமாய்ப்பரலோக வைராக்கியமுண்டான்ன வேண்டியது சித்தம்.

இப்படியே யிகபர வைராக்கியங்களாற் சகல போகங்களையுஞ் சுகதுக்க கன்மங்களையும் விட்டு நிராசையாயிருக்கிற இவன்டாஞ் சாதனங் கைவந்தாற் போதாதேதாவென்னிற் போதாது. ஏன் போதா தென்றால் நிஷபாஷாணன்டிகள் காஷாயக்கரித்துப் சம்பாவிலென்று போலிட்டுக்கொண்டு, சம்சாரத்தையுமே போகூடப் பிரகானமான கன் மங்களையும் விட்டுத் தன்சரீர சுவுக்கியம் பண்ணுமென்போருட்டுத்தூட்டி

வாதாதீரச் சில வித்தைகளைக் கற்றுக்கொண்டு தான்பெரியவனென்கிறபேரிலல் எனக்குச் சமானம் யார் என்றகங்காரித்துரு சபித்தும் வைதும் இதலல் வெரு தக்கம் அடைந்து; முன்னுள்ள வில்லறமும் பின்னுள்ள தறவறமுமின்றி யுபயப் பிரஷ்டத்துவமும் அடைகிறபடியி னல் மூன்றுந் சாதனமான சமாதிசட்கசம்பத்தியுந் சம்பாதிக்க வேண்டும்.

சமாதிசட்கசம்பத்தியாவ தியாதென்னில் அதையும் விருபிக்கி றும். அவை சமம், தமம், உபரதி, திதிக்ஷை, சமாதானம், சிரத்தை யென ஆறும். இவற்றிற் சமமாவது: மனோநிக்கிரகம்; அதாவது மனதைச்சலியாமல் அகத்தில் அடக்குவதாம். இந்த மனோநிக்கிரகஞ் செய்யாமற்போனற் பூருவத்தில் அபிமானித்திருந்த பதார்த்தங்கள் கசித்தும் அவைகளை வாசனையால் நினைத்துக்கொண்டே யிருப்பார். அதனற் றுக்கமே யுண்டாகிறபடியினலர், சத்தியவஸ்துவான காலத் திற்றன் சம்பாதித்த பதார்த்தங்களில் மிகுந்த மோகமாய் அவைகளை நினைத்துக்கொண்டேயிருக்கும்போது அப்பதார்த்தங்களுஞ் சற்று விக்கினம் வந்தண்டானல் அதனல் மிகவுந் துக்கமே தோற்றுகிற படியினலும், இனி வாப்போகிற பதார்த்தங்களை வாசனையால் நினைத் துக்கொண்டேயிருக்க அவை வாமற்போனற் துக்கமே விளைகிறபடியி னலும் இத்துக்கங்கள் மனதில் அடைந்திருக்காலிபோயாள்க ளவ வசனங்கள் பிடிபடாதபடியினலும் அந்த மனோநிக்கிரகம் அவசியம் பண்ண வேண்டியது சித்தம்.

தமமாவது: பாகியேந்திரிய நிக்கிரகம். அதாவது சோத்தி ராதி ஞானேந்திரிய பஞ்சகமும், வாக்காதி கன்மேந்திரிய பஞ்சகமு மாம். இவ்விந்திரியங்களை ஜயம்பண்ணுமற்போனல் இப்பாகியேந்தி யம் விஷயங்களிற்போய் விழும். அப்படிப் போய் விழுகையாலல் அதனல் மகத்தான ஹானி வரும். அதெதப்படியென்னில், சத்த விஷயத்திலல் மானுக் கெப்படி ஹானிவந்ததோ, பரிசவிஷயத்திலல் யானைக்கு எப்படி ஹானி வந்ததோ, ரூபவிஷயத்திலல் விட்டிற்பூசி சிக் கெப்படி ஹானிவந்ததோ, ரசவிஷயத்திலல் மீனுக் கெப்படி ஹானிவந்ததோ, கந்தவிஷயத்திலல் வண்டுக் கெப்படி ஹானி வந் ததோ அப்படியே இந்தப் பாஹ்யேந்திரியங்கள் விஷயங்களிற் சென் றால், மகத்தான ஹானி வரும். ஆனபடியினல் இப்பாகியேந்திரியங் கள் விஷயங்களிற் போய் விழாமல் அவசியம் நிக்கிரகஞ் செய்ய வேண்டியது சித்தம்.

உபரதியாவது: ஈஷணாத்திரயத் தியாகபூருவகமான சர்வகர்ம சந்நியாசமாம். அக்கன்மமாவது பாவகன்மமெனவும், புண்ணியகன்ம மெனவு மிரண்டாம். இவற்றிற் பாவகன்மத்திலல் காகப் பிராப்தி யுந் தியக்காதி சரீரமும் வருகிறபடியினல் இந்தப் பாவகன்மங்களை அவசியஞ் சர்வாதம்மற விட்டு விடவேண்டியது சித்தம். இப்படியே

புண்ணிய கன்மங்களைக் காமியார்த்தமாகச் செய்வானேயாகிற் சுவர்க்கலோகப் பிராப்தியும் தேவத்துவமும் மேற்கீழ்ப் போதலும் வருதலும், ஹானிவிருத்திகளும், லாபா லாபங்களும், சுகதுரணங்களும் வருகிறபடியினல் இந்தக் காமியார்த்தமான புண்ணிய கன்மங்களையுஞ் சர்வாத்மனு விட்டுவிடவேண்டியது சித்தம். இப்புண்ணிய கன்மத்தைப் பகவத் பிரீதியாகப் பண்ணினல் நிட்காமமாம். இந் நிட்காம புண்ணியத் துவாரா சித்தசுத்தி வரும்; இச்சித்தசுத்தித் துவாரா சற்குருலாபங்கிடைக்கும்; இச்சற்குருலாபத்துவாரா சிரவணமுண்டாம்; இச்சிரவணத்துவாரா மனனமுண்டாம்; இம்மனனத் துவாரா நிதித்தியாசனமுண்டாம்; இந்நிதித்தியாசனத்துவாரா சமாதி ஞானமுண்டாம்; இந்த ஞானத்துவாரா மோக்ஷமடைவார்கள். ஆதலாற் புண்ணியகன்மங்களை நிட்காமமாயநுசியஞ் செய்யவேண்டியது சித்தம். ஈஷணாத்திரயத் தியாகமாவது தனத்தினிடத்தும், புத்திரனிடத்தும், தாரத்தினிடத்து மிருக்கின்ற இச்சையை நீக்குதலாம். இவ்விதமான வுபாதியை யவசியம் பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

நிதித்யாசனமாவது: சுகதுக்கங்களின் பொறுத்திருத்தலாம். ஆம்தாவது தான் சம்பாதித்திருக்கிற புத்திர மித்ர களத்ராதியான சகல பதார்த்தங்களும் செவ்வையாயிருந்தாற் சுகம். அப்பதார்த்தங்களுக் கோர் விக்கினம் வந்தாற் துக்கம். இச்சுகதுக்கங்கள், லாபாலாபங்கள், மானவமானங்கள், ஜயாபஜயங்களாகிய இலை வந்தபோது சமமாய்ச் சகித்திருத்தலும், தன்னை யொருவர் வாதிக்கிற் ரூன் கண்டிப்பதற் கதிகாரமிருந்தும் கண்டியாமல் பொறுத்திருத்தலுமாம். இந்நிதித்யாசனமில்லாமற்போனல் இந்தாத்தங்களில் அகப்பட்டு அதிகஆசாபாசங்களும், அதிகபாவங்களும், அதிக சாஸ்திரவிக்கினங்களும், தேகதேசாதிகளும், பொறியாளர்கள் சமைவாசத்துக்கு விக்கினங்களும், அவர்கள் சொல்லும் வசனங்கள் மனதிற் றரியாமல் போதலும் இலை முதலான அதிகதோஷங்களினிருந்திறபடியினல் இப்பொறுமை ருபமாயிருக்கும் நிதித்யாசயவசியம் இருக்கவேண்டியது சித்தம்.

சமாதானமாவது: ஆறு இந்திரியங்களையுஞ் சிரவணத்தில் நிறுத்தல். அம்தாவது: பொறியாளர்களிடத்திற் சென்று சிரவணம் பண்ணுகிற காலத்தில் மனதும் இந்திரியங்களும் வாசனைவசத்திற் சென்லாமற் நிருப்பிச் சிரவணத்திலேயே நிறுத்துதலாம். இவைபோற் பண்ணுமற் போறற் பொறியாளர்கள் வசனிக்கும் வசனங்கள் மனதிற் பிடிபடாமல் விஷயங்களிற் சென்றுகொண்டிருக்கும். அதனற் பொறியாளர்கள் சொன்னதிற் பயனில்லாமலும் தான் நினைத்திருக்கிற காரியம் ஆகாமலும் உபயப்பிரஷ்டத்துவம் வரும். அதனல் அதிகஆசாபாசங்களும் நீங்கும். அதனல் மோட்சத்துக்கு விக்கினங்கள் வரும். ஆனபடியினல் இச்சமாதானம் அவசியம் பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

சிரத்தையாவது: பத்தி விசுவாச மெனவிரண்டாம். அவை தாய் தந்தை முதலானவர்களிடத்தி லிருக்கிற பிரியங்களெல்லாஞ் சற்குரு வேதாந்த வாக்கியங்களிடத்தில் ஏகாக்கிரமாக வைப்பது விசுவாசமும், ஈசுவரனிடத்து ஏகாக்கிரமாக வைப்பது பத்தியுமாம். சற்குருவினிடத்தில் மிகவும் விசுவாசம் பண்ணவேண்டியதென்றால் அவர் மனைவியை முன்னைதாக நினைத்து ரூம். அந்தாவது பிராத்தி நகிதராயும், பரிதாபனராயும், ஞானம் பத்தி வைராக்கிய சம்பன்னராயும், நிரந்தர சுகேதாதிக்கை யுடைத் தவராயும், நித்தியதிருப்தி யுடைத்தவராயும், சச்சிதானந்தப் பிரம ஸ்வரூபராயும், தேச கால வஸ்து பரிச்சேத நகிதராயும், சுகாதி விசாதி சுகதபேத நகிதராயும், சட்பாவ விகாரநிதராயும், சுத்த புத்த முத்த நித்திய பரமானந்த ஸ்வரூபராயும், சர்வ பரிபூரண கருணை சாகரராயும், நிர்வியாச்சிய நிர்லேப நிர்ச்சங்க நிர்வாண நிட்ட காம நிரூப நிரந்தர நிரவயவ நிர்விசேஷானந்த நிருபாத்திரய நிபத்த நிர்வேத்திய நிர்க்குண நிரஞ்சன நிச்சல நிட்பிரபஞ்ச ஸ்வரூபராயும், அச்சேத்திய அக்கிலேத்திய அசோஷ்ய அதாஹ்ய அசல அவாச்சிய அகாமய அகூர அப்பிரமேய அசிந்திய அங்கியபாகிய அவ்குரோத அவிதர்க்கிய அதிரிசிய அகாதார ஊகந்த அயல்லடாகார ஸ்வரூபராயும், விசுவ தைதஜஸ பிராஞ்ஞருக் கதிதமான பிரத்தியக் ஷசதண்ணியராயும், விராட் டிரணியகர்ப்ப அவ்வியாகிருதங்களோ டபி கின்ற சர்வசாட்சியாயும், மூலப்பிரகிருதி யகண்டாகாரவிருத்தி யா னந்தவிருத்தி யதீதராயும், கிருத கிருத்தியராயும் வினாருவமே காதி ஸ்வரூபனான மில்லாத மூடர்களாய்ப் மல மூடாத பாத்திரமா யிரு கின்ற தேகமே காணென் றிந்தச் சரீரத்தைத் தூலித்துவைத்த வானவி விருத்திகளும், சாதி வர்ணம் குலம் கோத்திரம் ஆசிரமம் காமம் லே ஷமாதிகளும், சதாகாரணங்களும் காணென்று கொண்டிருக்கிறவர்க ளாயும், சங்கற்ப விகற்பமா யிருக்கிற மனதை காணென்று கொண் டிருக்கிறவர்களாயும், உசுவாச நிசுவாசமா யிருக்கின்ற பிராணவாயு வை காணென்று கொண்டிருக்கிறவர்களாயும், ஆபாசமா யிருக்கிற பி னை காணென்றுகொண் டிருக்கிறவர்களாயும், சப்தவிஷயமாயிருக் கிற சூனியமே காணென்றுகொண்டிருக்கிறவர்களாயுமிராநின்ற அதீத மதஸ்தர்களும், திரிசிபங்களாயும், பரிச்சின்னங்களாயும், சாலோகங்க ளாயும், அணுர்க்கூட தூக்க ரூபங்களாயும், அந்தரானை முதலான தேவதைகளை தியானிக்கிறவர்களாயுமிருக்கிற சகலபிராந்திகளும் சூனியம் பண்ணவி, தப்பைமப் போலக் கிருதகிருத்தியர்களாய்ப் பண்ணுகிறவராய மிருப்பரென்க.

(சுலோகம்.)

வேஹவொமுராவஃ வஸந்திஷ்டிவி தாவேஹாராகாஃ |
ஊரூகுஹோஉபம்முராஜெகுவஸிஷ்டிவி ஹ்யதாவேஹாராகஃ || (ரு)

(இ-ள்.) சிடனது கைகப்பொருள் பதிக்கும்படியான ஆசாரியர் வெகுவே ருண்டு. அச்சிடனது மனத்தின்கண் ணுள்ள ஞானத்தைப் பதிக்கத்தக்க ஆசாரியர் கிடைப்ப தரிது. (ரு)

இப்படிச் சாஸ்திரங்களிற் பிரமாணம் இருக்கிறபடியால் இங் ஙனங் கிடைப்பதற்கரிய சற்குருவினிடத்தில் அவசியம் விசுவாசம் வைக்கவேண்டியது சித்தம். இப்படியே வேதாந்த சாஸ்திரத்தி னிடத்திலும் அவசியம் விசுவாசம் வைக்கவேண்டியது. ஏன் விசுவா சம் வைக்கவேண்டியதென்றால், வேதாந்த சாஸ்திரங்களிலும் மகா மகிமை யிருக்கின்றபடியிறற்றான். அம்மகிமை யென்னவென்றால், அவ்வேதாந்த சாஸ்திரங்கள் சகல பிராந்திகளையும் நாசம்பண்ணுகிற தாயும், சகமரண மென்கிற சம்சார சாகரத்தைத் தாண்டுகிறதற் குத் தெப்பமாயும், ஸ்வகர்மகுணசாலமென்கிற மேகங்களைப் போக் கடிக்கிற பிரசண்ட வாயுவாயும், ஆதியாத்மீக ஆதிபௌதீக ஆதி தெய்வீகமென்கிற தாபத்திரயாக்கினிகளைச் சாந்திபண்ணுகிற அமிர்த வருஷமாயும், டுக்கிர மித்திர களத்திர பசுப் பிரத்தியக் கிரகிராம சேஷத்ர தன தானியாதிகளிடத்திற் பிரியமோதப் பிரமோதமா யிருக் கின்ற அஞ்ஞானமான மோகாந்தகாரத்தைப் போக்கடிக்கிற சூரியப் பிரகாசமாயும், தானத்திரய சங்கத்திரய பந்தத்திரய சீவத்திரய சத்திரய விருத்தத்திரய தெய்வத்திரய ஈஷணாத்திரய கர்மத்திரய காரணத்திரய வாசனாத்திரயமான இவ்விலங்குகளைப் பேதிக்கிற வச்சி ராயுதமாயும், இதரமான சப்த மீமாம்ச யந்திர கர்ம யோக நியாய மூலான சாத்திரங்கள் டிடத்தருஞ் சுக தருக்க மோக கர்ம பந்த சக மரணங்களை நிராசனம் பண்ணை மாட்டாமற் சமூசயங்களோடி கூடி யமோக மயக்கங்களினால் மோயத்தமாகிற கனாவைத் தாணுமல் இருக் கிறபோர்கள்கூடத் தெய்வாதீனமாய் வேதாந்த சாத்திர சிரவணம் பண்ணினால் அது சகல சமூசயங்களையுஞ் சகல பய தருக்க மோகாதி களையுங் கள்ளி மோயஞ் சுதினையுக் காண்பிக்கிறதா யிருக்கிறபடியினா லும் இந்த வேதாந்த சாத்திரங்களின்பேரில் மிகவும் விசுவாசம் வைக்கவேண்டியது சித்தம்.

இப்படியே சகுவரனிடத்திலும் அவசியம் பக்தி பண்ணவேண் டியது. ஏன் பண்ணவேண்டியதென்றால், சகலத்திற்குங் காரணமா யும்; பாவமும், கர்மமும், காமமும், நாபமும், ஞானங்களை நிவர்த்தம் உற்பத்தி, ஸ்திதி, லயம் பண்ணுகிற நிமித்தம் மாயையினாற் சிவ சகத் தருக்களை விஸ்தரிக்கிறவராயும், அச்சிவ சகத்தருக்களில் அந்தரூகமா யும்; அவ்வியாகிருத, இரணியகர்ப்ப, விராட்டு, பிரமா, விஷ்ணு,

மகேசுவர, ராம, கிருஷ்ணாதி யவதாரராயும், சற்குரு ரூபமாயு மிருக்கின்றமையின் அந்த ஈசுவராஜைக் குறித்துச் சாத்தாடத்தியோடு உபாசனைபண்ணினால் ஈசுவராஜைக்கிரகமென்டாய் அவ்வரலைக்கிரகத்தி னுற் சகல பாவங்களும் நசித்து மோகஷத்தை யடைவார்கள். அதுவல் ஈசுவானிடத்திலும் அவசியம் பக்தபணை வேண்டியது நிசுசயம்.

இப்படிக் குரு வேதாக்கியம் ஈசுவரர்களிடத்தில் பிரவும் விசுவாசம் வைக்காமற்போனாற் சாதாரணப் பிரவாக ரூபமான சாரதாக்கமென்கிற காகத் தப்பாது வருவதாகும்; அருந்ததானம், அபிவேகம், அபிமானம், ராகம், கர்ம்மம், சரீர துக்கபோதனைகளான சகல பிராத்திகளும் காசமாகா. அதனையால் அவசியம் சற்குரு வேதாக்கியம், ஈசுவரன் இவாகளிடத்தில் பிரவுந் சாத்தாடத்தி பண்ணை வேண்டியது சித்தம்.

இங்ஙனம் சமதமாதி குணங்களையுடைய சமாதிசட்க சம்பத்தி யான மூன்றும் சாதனங் கைவரக்கூற் போதாதென்றும் போதாது. என் போதாதென்றால், சிலர், தாம் ஞானிகளைவும், போதி களைவும், குருக்களைவும், பாரம்பரியமான பெரியோர்கள் வம்சத் திற் பிறந்தவரென்றவுந் சொல்லிக்கொள்வதுண்டு, முன்னோர்கள் மோன நிலையை யடைந்தார்களென்று, அவர்களை மோக்ஷமடைந்தார்கள் குருசிஷ்யர்கள் தங்களுந் திருக்கிறதுபோலவும் சாம தமாதிகளை வரவழைத்துக்கொண்டு நிரவியபாஜனமாகச் சாத்தாதிருஷ்டாந்தங்களை யடைந்து மோக்ஷத்தை மெய்ப்போது வருமென்கிற விசாரமில்லாமற் போயினால், பயன் கும், சரீரசம்பந்தமான துன்பங்களையடைவார்களாயும் தேகசுவைதங்களுக்கு துக்க புத்தியை மிகவும் விரும்பாதவர்களாயும் விரக்தர்களாயும் கூரை யப்பியபித்து ஞானமோதலைச் சிலமார்க்கங்களுஞ் சாதனமான மனத்தை யடைவதும் முடிதிர்ந்தாலுமென்கையாலிருந்தாலுஞ் சாதனமான முழுமூட்சுத்துவமாவது மோக்ஷம் விரும்பாமை. அதனையும் விரிபிக்கினமேறும்.

சகஜ மரணப் பிராகிருபமான சரீரத்தை விருக்கிறதோர் சாதத் திரயங்களில் அடிபட்டு இந்தச் சம்சாரம் மகாபயமாதி காகத் தைக்காட்டிலும் அதிக துக்கமாயிருக்கிறபடியினால் இச் சம்சாரத்தில் சுகுணமாத்திரமாயிரு மிருக்கலாகாதென்று மகா பயத்தை யடைந்து இப்படிப்பட்ட சோகமான சம்சார பய துக்க சோகத்தை நீக்கடித்து நித்த சுத்த புத்த முத்த சுகரூப பரமானந்தசுகஸ்வரூபமாயிருக்கப்பட்ட சாமபிராப்தியதனை யடைந்தோர் களால் அடையலாகுமோ, அப்படிப்பட்ட சற்குரு வாக்கியமிருக் கிறதோ, இதற்கென்ன சாதனங்கள் வேண்டுமோ வென்கிற விசாரத் தோடு தலையில் தெருப்புப் பற்றினவனுக்கும் காக்கு வாறவன்டுபோல

னுக்குந் தண்ணீரைக் கண்டாலொழிய வொருகாரியத்திலும் மனது மீளாததுபோல வெப்போது மோக்ஷம் வாய்போகிறதென் றெடுத்த விடாய் தீராமல் கிருகி கிருத்தியமுமளவும் விசாரத்திலுற் றடித்துக் கொண்டழுகிறதே மூமுட்சுத்துவமென்று சொல்லப்படும். இந்த மூமுட்சுத்துவ மில்லாவிட்டாற் சுகமாரண மென்கிற வரகம் விடாது; பந்தமும் போகாது; ஆனபடியினல் எவ்விதத்திலும் மூமுட்சுத்துவத் தைத் சம்பாதிக்கவேண்டியது சித்தம்.

இச்சாதனங்களுள்ளவனே பிரம விசாரத்துக்கு அதிகாரியாவன். அவ்விசாரமாவது அதற்கு நின்னை தென்றறிந்து அதை கீக்கிச் சத்தை யறிகிறதற்குச் சற்குரு தரிசனமாய் அவரிடத்தில் மகா வாக்கியோப தேசமும் பெற்றுக்கொண்டு சவதாக்ய மகாவாக்கியார்த்த நிச்சயமான சிவ பர னைக்கியத்தை தன்முக விசாரித்து அதைகளென்றதத்தக்க அனுபவமும் வர விசாரிப்பதே விசாரசீலையாம். இது சேயண்டுமென்ப தற்குத் திட்டாந்தமாவது: பசிக் கன்னம் சேயண்டிலை வதற்கு அதற் குச் சாதனமான இடம் விறகு பாத்திரம் சலம் அரிசி இலைக ளிருந் திறும் பசியைப் போக்கமாட்டா. இவைகளுடனே அக்கினி யொன்று கூடிறுல் அவ்வரிசியை யன்னமாகப் பாகம்பண்ணி அச்சாதனங்க ளுடனே -காணும் கஷ்டமாய்ச் சாடாராக்கினி ருபமாயிருந்தகொண்டு முன் பாகம் பண்ணின அன்னத்தைப் புசித்தும் பசி நீங்கி யச்சாட ராக்கினியும் திருத்தியாகாமை யெப்படிச் சுகமாயிற்றோ, அப்படியே ஆத்மவிசார மென்றதும் அக்கினிபிறந்து குருவென்கிறவாடத்தில் விபர பித்து சேவதாக்ய சாத்திரமென்கிற விறகிலுற் பிரகாசித்து மானிட ஜன்மமென்கிற பாத்திரத்திற் சாந்தகுணமென்கிற சலத்திற் லயசீலமாக மாய் அறிவென்கிற அரிசியைப் பாகம்பண்ணி அவ்விசாராக்கினியும் மூன்றுள்ள சாதனங்களோடு கஷ்டமாய்த் தான் சுலபமாக்க புசனை மானை அன்னத்தைப் புசித்துச் சுக மானமென்கிற அக்கியமான பசி நீங்கி தனக்கெதிரிலுள்ள அத்துவிதானந்த திருத்தியை யடைந்து அத்திருத்தியிலுற் சலத்திலுள்ள உப்புச் சுவைக்காக மாயதுபோல ஸ்ரவணாத்தி லுள்ள விசாரமும் ஸ்ரவணாதிகளாய்ச் சேதகத மனடையசீலனென்ற மாதலால் அச்சாதன சதுஷ்டய முள்ளவர் இவ்வி சாரம் அவசியம் பண்ணவேண்டியது சித்தம்.

சாதனசதுஷ்டயப் பிரகரணம் சம்பூரணம்.

மூன்றுவது

தூலப்பிரகரணம்.

மூற்பிரகரணத்திற் சித்தசுத்திக்குச் சுதந்தரமான சாதனசதுஷ்டயத்தினாற் றிரிசியரூபமான பிரபஞ்சமனைத்தும் அநித்தியமெனவும், திருக்கு ரூபமான பிரமம் நித்தியமெனவும் அறிவித்து, அவ்வநித்தியத்தை நீக்கி நித்தியத்தை யடைதற்கேதுவான குணங்களோடு மூத்தி விருப்பத்தை வருவித்துப் பின் இப்பூதபவுதிகமான பிரபஞ்சமூண்டான கற்பனைகளைத் தெரிவித்து அவைகளை நீக்குதற்பொருட்டு மூன்பு தூலப்பிரகரணம் நிரூபிக்கிறார்.

(சுலோகம்.)

ஶ்ரமதஶ்ஷாயாஶ்ஶகுஂஶ்ஶைகளராஜதஂஹ்ஶ்ஜஂமஶோஶ்ஷ்ணா।
உயிஶ்வஸதிஷ்வஂஶ்யஃஶ்மவஹ்ஶ்ராஂதந்நிஷிஶ்வஂஜஶ்ரஶ்மவஂ ॥ (சு)

(இ-ள்.) கானலினிடத்திற் சலம்போலவும், கிளிஞ்சிலினிடத்தில் வெள்ளிபோலவும், பழுதைநினிடத்திற் பாம்புபோலவும், சந்திரனிடத்தில் துவேத்தியம்போலவும் என்னிடத்திற் சகல பிரபஞ்சமும் பிராந்தமாகக் காண்கின்றன. இங்ஙனமிருக்கிறபடியால், மருமரீசினையினிடத்திற் சலப்பிராந்தி யெப்படியோ, சுத்தியினிடத்தில் ரஜதப்பிராந்தி யெப்படியோ, ரச்சுவினிடத்திற் சர்ப்பப்பிராந்தி யெப்படியோ, சந்திரனிடத்தில் துவிதப்பிராந்தி யெப்படியோ அப்படியே நிஷ்பிரபஞ்ச ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தில் மூலப்பிரகிருதி, மகதத்துவம், அகங்கார தத்துவம், பஞ்சதன்மாத்திரை, சூட்சுமம், தூலம் இவைமுதலான சகத்பிராந்தி தோன்றுகிறது. இச்சகத்பிராந்தியாதிலுற் றோற்றுகின்ற தென்றால், அதிஷ்டானஞ்ஞானத்திலுற் றோற்றுகிறது. இப்படித் தோற்றுகிற சகத்பிராந்தி மருமரீசினையினிடத்திற் சலங் காலத்திரயத்திலு மெப்படி யில்லையோ, சுத்தியினிடத்தில் வெள்ளி காலத்திரயத்திலு மெப்படி யில்லையோ, ரச்சுவினிடத்திற் சர்ப்பங் காலத்திரயத்திலு மெப்படி யிலலையோ, சந்திரனிடத்திற் றுவிதங் காலத்திரயத்திலு மெப்படி யில்லையோ அப்படியே நிஷ்பிரபஞ்ச ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தில் அதிஷ்டானஞ்ஞானமென்கிற மூலப்பிரகிருதி, மகதத்துவம், அகங்கார தத்துவம், பஞ்சதன்மாத்திரை, சூட்சுமம், தூலமாதியான சகத்பிராந்தி காலத்திரயத்திலு மில்லவேயில்லை. அதில்லாமற்போவது எப்படியென்றால் கிரமமாகச் சொல்லுகிறோம். (சு)

(சுலோகம்.)

ஸஜ்ஜீவசைதந்யரூபமவஸ்தாத்ரயாதிஷ்டிதம்வஷ்டீ
ஸ்தூலம்தஸ்யாவஸ்தாவிசேஷதாதாத்ம்யாத்நிரூபயேத ॥ (எ)

(இ-ள்.) சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான கன்னிடத்தில் தூலசரீரம் ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதனது ஸ்வரூபமானது நிரூபிக்கப்படுகிறது. (எ)

(சுலோகம்.)

கஸ்தூரீசாம்ஸதுவாநாஸீரஜவவபயாதயா |
கூதிதீவம்வவியாதீவ்ரைராகூராதீஸஶாம்ஸபாதீவாரிகீதிடுதாதீ ॥ (அ)

(இ-ள்.) அஸ்தி மாம்சம் சர்ம்மம் ரம்பு ரோமம் ஆகப் பிருதிவியம்சம் ஐந்து. இதற்கு விபரம்: பிருதிவியினிடத்திற் பிருதிவி அஸ்தி, பிருதிவியினிடத்தில் அப்பு மாமிசம், பிருதிவியினிடத்தில் அக்கினி சர்மம், பிருதிவியினிடத்தில் வாயு ரம்புகள், பிருதிவியினிடத்தில் ஆகாசம் ரோமங்கள். இந்த ஐந்தும் பிருதிவியின் கூறு. (அ)

(சுலோகம்.)

ரூதிராஸ்ருக்ஸ்வேதமூத்ரஸ்தாநாதிஸ்வாதுபேதவாத |
கூவீதீவம்வவியாதீவ்ரைராகூராதீஸஶாம்ஸபாதீவாரிகீதிடுதாதீ ॥ (ஆ)

(இ-ள்.) வாய்நீர், மூத்திரம், வியர்வை, உதிரம், சுக்கிலம் ஆக அப்புவின் அம்சம் ஐந்து. இதற்கு விபரம்: அப்புவினிடத்திற் பிருதிவி வாய்நீர், அப்புவினிடத்தில் அப்பு மூத்திரம், அப்புவினிடத்தில அக்கினி வியர்வை, அப்புவினிடத்தில் வாயு இரத்தம், அப்புவினிடத்தில் ஆகாசஞ் சுக்கிலம். இந்த ஐந்தும் அப்புவின் கூறு. (ஆ)

(சுலோகம்.)

க்ஷுத்பாதூஷ்ணாதயாதிஷ்டாதயாதிஷ்டாநஸ்தவஸ்யாம்ஸபஞ்சகம் |
கஸ்தீதீவம்வவியதீவ்ரைராகூராதீஸஶாம்ஸபாதீவாரிகீதிடுதாதீ ॥ (இ)

(இ-ள்.) பசி, தாகம், நித்திரை, சோம்பல், சங்கமம் ஆக அக்கினியின் அம்சம் ஐந்து. இதற்கு விபரம்: அக்கினியினிடத்திற் பிருதிவி பசி, அக்கினியினிடத்தில் அப்பு தாகம், அக்கினியினிடத்தில அக்கினி நித்திரை, அக்கினியினிடத்தில் வாயு ஆலஸ்யம், அக்கினியினிடத்தில் ஆகாசஞ் சங்கமம். இந்த ஐந்தும் அக்கினியின் கூறு. (இ)

(சுலோகம்.)

யாவந்தம்வஸ்துதம்தெவகூரம்வதம்வவ்யவஸாரணம் |
வாயவீயம்வம்வவியதீவ்ரைராகூராதீஸஶாம்ஸபாதீவாரிகீதிடுதாதீ ॥ (ஈ)

(இ-ள்) ஓடுதல், சுருங்குதல், குதிகுதல், விரிதல், கிடத்தல், ஆக வாயுவின் அம்சம் ஐந்து. இதற்கு விபரம்: வாயுவினிடத்திற் பிருதிவி கிடத்தல், வாயுவினிடத்தில் அப்பு கடத்தல், வாயுவினிடத்தில் அக்கினி யிருத்தல், வாயுவினிடத்தில் வாயு ஓடல், வாயுவினிடத்தில் ஆகாசந் தத்தல். இந்த ஐந்தும் வாயுவின் கூறு. (கக)

(சுலோகம்.)

ராகமத்வேஷபயம்ஜாட்யோஹஸ்வயமாகயா |
நஹ்ருதம்வம்வவியம்வைத்ரூம்வஸ்ரோம்ஸ்ராம்வாயிகீர்திதா: || (கஉ)

(இ-ள்.) ராகம், துவேஷம், பயம், வெட்கம், மோகம் ஆக ஆகாசத்தின் அம்சம் ஐந்து. இதற்கு விபரம்: ஆகாசத்தினிடத்திற் பிருதிவி ஆசை, ஆகாசத்தினிடத்தில் அப்பு துவேஷம், ஆகாசத்தினிடத்தில் அக்கினி பயம், ஆகாசத்தினிடத்தில் வாயு வெட்கம், ஆகாசத்தினிடத்தில் ஆகாசம் மோகம். இந்த ஐந்தும் ஆகாசத்தின் கூறு. (கஉ)

ஆக இந்த இருபத்தைந்து தத்துவங்களும் கூடித் தூலசரீரமாம். இத்தத் தூலசரீரத்தினிடத்தில் இந்திரியங்கள் இருக்கிற அவயவஸ்தானங்களின் விபரம்: பிருதிவியினிடத்தில் ஆகாசம் அதங்காரம், ஸ்தானம் இருதயம். பிருதிவியினிடத்தில் வாயு பிராணவாயு, ஸ்தானம் இருதயம். பிருதிவியினிடத்தில் அக்கினி ஞானேந்திரியம், ஸ்தானம் காசி. பிருதிவியினிடத்தில் அப்பு கந்தன்மாத்திரை. பிருதிவியினிடத்திற் பிருதிவி குதேந்திரியம், ஸ்தானம் குதம்.

(சுலோகம்.)

சஹம்வஜ்ராணவாயுஸ்ரூஜிஹ்வாரஸநவை |
வாய்வ்ம்வம்வவியம்வைத்ரூஜிஹ்வாதஜ்ஜலவம்வகம் || (கங)

(இ-ள்.) இந்த அதங்காரம், பிராணவாயு, ஞானேந்திரியம், கந்தவிஷயம், குதேந்திரியம் ஆக ஐந்தும் பிருதிவி பஞ்சிகிருதி. அப்பு வினிடத்தில் ஆகாசஞ் சித்தம், ஸ்தானம் காபி. அப்புவினிடத்தில் வாயு அபானவாயு, ஸ்தானங் குதம். அப்புவினிடத்தில் அக்கினி சிருஷ்டி இந்திரியம், ஸ்தானஞ் சிருஷ்டி. அப்புவினிடத்தில் அப்பு ரசதன்மாத்திரை. அப்புவினிடத்திற் பிருதிவி ருய்யேந்திரியம், ஸ்தானம் குய்யம். (கஉ)

(சுலோகம்.)

சித்தம்வாவாநவாயுஸ்ரூஜ்ஜிஹ்வாரஸநவை |
ஸ்ரூஹ்ரும்வம்வவியம்வைத்ரூத்விகதஜ்ஜலவம்வகம் || (கச)

(இ-ள்.) இந்தச் சித்தம், அபானவாயு, சிருஷ்டி யிந்திரியம், ரசவிஷயம், ருய்யேந்திரியம் ஆக வைந்தும் அப்பு பஞ்சிகிருதி. அக்கினி

யினிடத்தில் ஆகாசம் புத்தி, ஸ்தானம் கேத்திரம். அக்கினியினிடத்தில் வாயு உதானவாயு, ஸ்தானங் கண்டம். அக்கினியினிடத்தில் அக்கினி கேத்திரேந்திரியம், ஸ்தானம் கேத்திரம். அக்கினியினிடத்தில் அப்பு ரூபதன்மாத்திரை. அக்கினியினிடத்திற் பிருதிவி பாதேந்திரியம், ஸ்தானம் பாதம். (௧௰)

(சுலோகம்.)

வொஹிவ்வாஹா நவாயுஸ்து நதூ ம்ஸமவம் தயெவவ |
வாணிஃவம்வவியஃவ்ரொகூ ஹ்ருதகூ ஹ்ரிவம்வகம் || (௧௱)

(இ-ள்.) இந்தப்புத்தி, உதானவாயு, கேத்திரேந்திரியம், ரூபவிஷயம், பாதேந்திரியம் ஆக ஐந்தும் அக்கினி பஞ்சிகிருதி. வாயுவினிடத்தில் ஆகாசம் மனது, ஸ்தானங் கண்டம். வாயுவினிடத்தில் வாயு வியானவாயு, ஸ்தானம் சர்வசரீரம். வாயுவினிடத்தில் அக்கினி ரௌத்திரேந்திரியம், ஸ்தானந் ரௌத்ரு. வாயுவினிடத்தில் அப்பு பரிசதன்மாத்திரை. வாயுவினிடத்திற் பிருதிவி பாணீந்திரியம், ஸ்தானம் அஸ்தம். (௧௱)

(சுலோகம்.)

ஊநஸம்வுநவாயுஸ்துவுஜுஸ்துஸுதியெவவ |
வாஹஃவம்வவியஃவ்ரொகூஹ்ருதகூஹ்ரிவம்வகம் || (௧௱௧)

(இ-ள்.) இந்தமனது, வியானவாயு, ரௌத்ரேகேந்திரியம், பரிசவிஷயம், பாணீந்திரியம் ஆக இந்த ஐந்தும் வாயு பஞ்சிகிருதி. ஆகாசத்தினிடத்தில் ஆகாசம் ஞானம், ஸ்தானம் புருவமத்தியம். ஆகாசத்தினிடத்தில் வாயு சமானவாயு, ஸ்தானம் காபி. ஆகாசத்தினிடத்தில் அக்கினி கூரோகத்திரேந்திரியம், ஸ்தானஞ் செவி. ஆகாசத்தினிடத்தில் அப்பு சத்தகன்மாத்திரை. ஆகாசத்தினிடத்திற் பிருதிவி வாக்கிந்திரியம், ஸ்தானம் வாக்கு. (௧௱௨)

(சுலோகம்.)

ஜாநம்வுஸோநவாயுஸ்துபுருஷுஸுதியெவவ |
வாகூஃவம்வவியஃவ்ரொகூஹ்ருதகூஹ்ரிவம்வகம் || (௧௱௩)

(இ-ள்.) இந்தஞானம், சமானவாயு, சுரோத்திரேந்திரியம், சத்தவிஷயம், வாக்கேந்திரியம் ஆக இந்த ஐந்தும் ஆகாச பஞ்சிகிருதி. இந்த இந்திரியங்களிருக்கிற ஸ்தானமான தூலசரீரம் பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதங்களினுலானது. (௧௱௪)

(சுலோகம்.)

வம்வீகூஜதிஹாஹாதஸம்ஹவம்கூடுஸம்விதம் |
ஸரீரம்வைஷவிஃவம்வாதம்விஜாநீஹாமாயதநவ்வெதி || (௧௱௫)

(இ-ள்.) பஞ்சிகிருத பஞ்சமகாபூதத்தினின்று முண்டாகியும், கர்மசஞ்சிதமாயும், சுகதுக்கங்களுக் கிடமாயு மிருக்கின்றது தூல சரீரமென்று ஆசானிய சுவாமிகள் ஆத்மபோதமென்கிற சிரத்தத்தி னிரூபித்திருக்கிறானபடியினாலும், இவ்வாறு சுருதிகளினுஞ் சொல் லப்பட்டிருக்கிறபடியினாலும் இதுவே பிரமாணமாம். (கஅ)

தன்னிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற இந்தப் பஞ்சி கிருத பஞ்ச மகாபூதங்களினாற் கற்பிதமான இத்தூலசரீரந் தானல்ல. ஆஃதெப்படித் தானல்ல வென்றால், இந்த அஸ்தி, மாமிசம், சருமம், ரத்தம், ரோமங்களாகிய இந்த ஐந்தையும் அறிந்த அறிவே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட இந்த ஐந்துந் தன்னை யறியமாட்டா; ஆனை யால் சடம். இந்த ஐந்துந் தானல்ல; இந்த ஐந்தும் பிருதிவியின் அம்சம். இந்த ஐந்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற துக் கங்கள் தனக்கில்லை. இந்த ஐந்துமே காரணால் இந்த ஐந்தும் போன தற் போகவேண்டும். இந்த ஐந்தும் போனதற் தான் போகவில்லை. ஆனகயால் இவ்வைந்தையுஞ் சாட்சியாய் அறிகிற அறிவே தான்.

இப்படியே வாய்நீர், மூத்திரம், வியர்வை, உதிரம், சுக்கிலங்க ளாகிய இந்த ஐந்தையும் அறிந்த அறிவே தான். தன்னால் அறியப் பட்ட இந்த ஐந்துந் தன்னை யறியமாட்டா; ஆனையால் அனை சடம். இந்த ஐந்துந் தானல்ல; இந்த னைவுந்தும் அப்புவி னம்சம். இந்த ஐந்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக் கில்லை. இந்த ஐந்துமே தானால், இந்த ஐந்தும் போனதால் தான் போகவேண்டும். இந்த ஐந்தும் போனதற் தான் போகவில்லை. ஆனகயால் இந்த ஐந்தையுஞ் சாட்சியாய் அறிகிற அறிவே தான்.

இப்படியே பசி, தாகம், நித்திரை, ஆலஸ்யம், சங்கமமாகிய இந்த ஐந்தையும் அறிந்த அறிவே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட இந்த ஐந்துந் தன்னை யறியமாட்டா; ஆனையால் சடம். இந்த ஐந்துந் தானல்ல. இந்த ஐந்தும் அக்கினியின் அம்சம். இந்த ஐந்தினு டைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தஐந்துமே தானால் இந்த ஐந்தும் போனதற் றான் போகவேண்டும். இந்த ஐந்தும் போனதற் தான் போகவில்லை. ஆனகயால் இந்த ஐந்தையுஞ் சாட்சியாய் அறிகிற அறிவே தான்.

இப்படியே கிடத்தல், நடத்தல், இருத்தல், ஓடல், தத்தல் க ளாகிய இந்த ஐந்தையும் அறிந்த அறிவே தான். தன்னால் அறியப் பட்ட இந்த ஐந்துந் தன்னை யறியமாட்டா; ஆனையால் சடம். இந்த ஐந்துந் தானல்ல. இந்த ஐந்தும் வாயுவின் அம்சம். இந்த ஐந்தினு டைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தஐந்துந் தானதால் இந்த ஐந்தும் போனதற் றான் போகவேண்டும்.

இந்த ஐந்தும் போஜனுக் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினல் இந்த ஐந்தையுந் சாட்சியாய் அறிகிற அறிவே தான்.

இப்படியே ஆசை, துவேஷம், பயம், வெட்கம், மோகங்களாகிய இவ்வைவந்தையும் அறிந்த அறிவே தான். கண்ணல் அறியப்பட்ட இந்த ஐந்தும் கண்ணை யறியமாட்டா; ஆகையால் சடம். இந்த ஐந்தும் தானல்ல. இந்த ஐந்தும் ஆகாசத்தினம்சம். இந்த ஐந்தினுடையவுமானி விருத்திகளினல் வருகிற சுக துக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்த ஐந்தும் தானுமல் இந்த ஐந்தும் போஜநற்றன் போகமேவண்டும். இந்த ஐந்தும் போஜனுக் தான் போக விவ்லை. ஆனபடியால் இந்த ஐந்தையுஞ் சாட்சியாய் அறிகிற அறிவே தான்.

இந்தப் பிருதிவிபஞ்சகமும், அப்புபஞ்சகமும், அக்கினிபஞ்சகமும், வாயுபஞ்சகமும், ஆகாசபஞ்சகமுமாகிய இவ்வைவந்துபஞ்சகமும் கூடித் தூலசரீரமாயின. இதைத் தூலசரீரமென்றறிந்த அறிவே தான். கண்ணல் அறியப்பட்ட இந்தத் தூலசரீரம் கண்ணை யறியமாட்டாது; ஆனையால் சடம். இந்தத் தூலசரீரம் தானல்ல. இந்தத் தூல சரீரம் பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதங்களினுலானது. இந்தத் தூலசரீரத் தினுடைய ஆனி விருத்திகளினல் வருகிற சுக துக்கங்கள் தனக் கில்லை. இந்தத் தூலசரீரமே தானுமல் இந்தத் தூலசரீரம் போஜனல் தான் போகமேவண்டும். இந்தத் தூலசரீரம் போஜனுக் தான் போக விவ்லை. எப்படித் தான் போகவில்லையென்னில், பூருவத்திற் ருன் சரீ ரத்தோடு மிருந்து பண்ணின குருமத்தினுற் றனக் கிந்தச்சரீரம் வந்த தென்றும், இந்தச் சரீரத்தினுற் பண்ணின குருமத்தினுற் றனக் கினி மேற் சரீரம் வரப்போகிறதென்றும், இந்தச் சரீரத்திற்கு விலட்சண மான கண்ணை யறிந்தாற் றனக் கினிமேற் சரீரம் வாதென்றும் அறி டை மிருந்தின்றபடியாற் பூத பௌதிக வர்த்தமான காலத்திரயங்களி னும் இந்தச்சரீர மிருந்தாலும் போஜனுக் தான் போகமில்லை. ஆன படியினல் இந்த வியஷ்டி தூலசரீரம் தானல்ல. இந்த வியஷ்டி தூல சரீரத்தைத் சாட்சியா யறிகிற அறிவே தான்.

(சுலோகம்.)

டகி ஸ்வாதைஜா ஸ் ட்ராஸ்யம் டஸ்ஸ்ய டகிஜ்ஜ்ராபிகாரஃ ।
டகிஸ்வ டலாவிஷ்ணுராஜைஸ்வை-ர்வபேத்ஸ்ரீவரம் ॥ (ஸ்ரீக)

(இ-ள்.) தான் ஒருக்காலும் இல்லாமல் இருக்கவல்ல, நீடும் இராமல் இருக்கவல்ல, இந்த இராஜாக்களும் இராமலிருக்கவல் லல்ல, காமல்லோருமே இல்லாமற் போகிறவர்களை மல்லவென்ற நி னைகயிற் பகவான் திருமிக்திருக்கிறார். (ஸ்ரீக)

(சுலோகம்.)

வடூஉஷாவடாஜ்ஜிநஂலவுஜாநவெடாயயா |
ஜெஹஉஷாதயாஜெஹொநாஹிதுவயாரய ॥ (உ0)

(இ-ள்.) கடத்தைக்காண்கிறவன் கடத்துக்கு வேறுய்க் கடமா காததுபோலத் தேகத்தைக் காண்கிற தானுந் தேகமல்லவென் றறிக என்று ஆசாரியசுவாமிகள் வாக்கிய விருத்தி யென்கிற கிரந்தத்தில் கிருபித்திருக்கிறார். ஆனபடியினல் இதுவே பிரமாண சித்தம். (உ0)

இந்த வியஷ்டி தூலசரீரத்துக்குச் சாட்சியான தானே பிரமாதி பிரீஷிகாத்தமான சமஷ்டி தூலசரீரங்களிலும், பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதங்களென்கிற தூல பூதங்களிலும் அணுரூபமா யிருந்துகொண்டு சாட்சியாய் அறிகிறபடியினல், அந்தச் சமஷ்டி தூலசரீரங்களுக்குக் காரணமான பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதங்களென்கிற தூலபூதங்களுந் தானல்ல. எப்படித் தானல்ல வென்னில் தனக் கெதிரே தோற்றுகிற சமஷ்டி வியஷ்டி யாத்மகமான தூலசரீரங்களிடத்திலும், இதற்குக் காரணமான பஞ்சிகிருத பஞ்சமகாபூதங்களென்கிற தூலபூதங்களிட த்திலும் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற விசுவன் வியாவகாரிகனும் விராட்டு வைஸ்வாநரனு மென்கிற அபிமான காமங்களும், சாக்கிரா வஸ்தையும், தேந்திரஸ்தானமும், யுக்தபோகமும், அகாரமாத்திரை யும், ரசோகுணமும், கிரியாசத்தியும், பிரமமூர்த்தியும், அன்னமய கோசமும், சீவத்துவமும், மனுஷியத்துவமும்; தான் கர்ப்பஸ்தனைகப் பிறந்தவன், தான் பாலன், தான் குமாரன், தான் யுவன், தான் விருத் தன், தான் சீரணித்துப்போகிறவ னென்னு மிச்சட்பாவ விகாரங்க ளும்; சடாதாரமென்கிற காமங்களும், லகூயத் திரயங்க ளென்கிற காமங்களும்; தான் புருஷன், தான் ஸ்திரீ, தான் கடும்ஸக னென்கிற லிங்கத்துவமும்; தான் பிராமணன், தான் கூத்திரியன், தான் வைசி யன், தான் சூத்திரனென்கிற வர்ணத்துவமும்; தான் றமிழன், தான் றலுங்கன், தான் கன்னடன், தான் மகராஷ்டன், தான் குச்சரா னென்கிற பஞ்சத்திராவிடங்களும்; தான் காசிபகோத்திரம், தான் பா வாசகோத்திரம், தான் போதாயனசூத்திரம், தான் ஆசிலாயனசூத்தி ரம், தான் ஆபஸ்தம்பசூத்திரம், தான் காத்தியாயன சூத்திரமென்கிற கோத்திரசூத்திரங்களும்; தான் பிரமசாரி, தான் கிரகஸ்தன், தான் வானப்பிரஸ்தன், தான் சந்தியாசியென்கிற ஆசிரமங்களும்; தான் கிரு ஷ்ணன், தான் ராமன், தான் எல்லம்பட்டன், தான் குப்பாபட்டனென் கிற குலிகாமங்களும்; தான் கறுத்தவன், தான் சிவத்தவனென்கிற ரூபங்களும்; தான் தீக்ஷிதன், தான் சோமயாகி, தான் மறுறாவிரதயாகி, தான் பஷண்டரீகயாகி என்கிற சமஸ்கார காமங்களும்; தான் மாயா வாதி, தான் தத்துவவாதி யென்கிற மதகாமங்களும்; தான் உபாத்தி யாயன், தான் கர்மடன், தான் பத்தன், தான் ஞானி, தான் முமுக்ஷ

னைப் பிள்ளை யென்கிற ஆசாரகாமங்களும் ; கான் தச்சன், கான் தட்டான், கான் கொல்லன், கான் குசவன், கான் அம்பட்டன், கான் வண்ணான், கான் இடையனென்கிற விருத்தி காமங்களும் ; கான் சுகிர்க்காரன், கான் கான்தாரி, கான் மாவுத்தன், கான் மணியக்காரன், கான் கணக்கப்பிள்ளை யென்கிற கிரியா காமங்களுமான மனுடகாமங்களும்; பிரமா விஷ்ணு மகேசுவரா சூரிய கட்சத்திர தேவ கந்தருவ சித்த சாத்திய கின்னர கிம்புருஷ குய்யக ஆப்ஸர வித்தியாதர யக்ஷ ராக்ஷச பூதப் பிரேத பிசாச சாகினி டாகினி லோகாளாதி காம்பிர மிருண்மய சிலாதாருரூபங்களென்கிற தேவகாமத்துலமும்; கோஇடை அசுவ கார்த்தப சிங்க சார்த்தூல சுவான மார்ச்சாலமார்க்கடாதி மிருக காமங்களும்; கருடன் மசகமாதி பட்சிகாமங்களும், பன்னகாதி ஊர்வன காமங்களும், மச்சக் கூர்மாதி நீர்வாழ்வன காமங்களும், கற்பகம் மந்தாரம் பாரிசாதம் கானிகோரம் தானி அசுவத்தாதி விருக்ஷகாமங்களும்; மகாமேரு சித்திர கூடம் நிஷி கூடம் சுத்தருள் பர்வதாதி பர்வத காமங்களும்; சுவர்க்க மத்திய பாதாளாதி சதுர்த்தச புவனங்களும், கலகண்டகந் சத்தநீபங் குருசேஷத்திரங் காசிசேஷத்திரம் அயோத்தி சேஷத்திர முதலான புண்ணிய சேஷத்திராதி மிருதிவி காமங்களும்; சத்த சமுத்திரம் கங்கை யமுனை சரஸ்வதி நருமடாத்திரா கோதாவரி கிருஷ்ணை காவேரி முதலிய புண்ணிய தீர்த்தாதி சல காமங்களும்; வடவானலம் ஆதவானலம் காருகபத்தியம் தக்ஷிணாக்கினி அக்கினிஹோத்திரம் சபராக்கினி யாதியான அக்கினி காமங்களும்; மலைய மாருதம் பிரசண்ட மாருத மென்கிற வாயுகாமங்களும், அதிர அவகாச தசதிக்குப்பஞ்சாகாசம் வெளியென்கிற ஆகாசகாமங்களும்; இத்தத் தூலப்பிரபஞ்சத்தைத் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சத்தசாஸ்திரம் தர்க்க சாஸ்திரம் மீமாம்ச சாஸ்திரம் யோகசாஸ்திரம் வேதாந்த சாஸ்திரங்களும், இவைமுதலான இந்த வியவஹார சமஸ்தி. தூலப்பிரபஞ்சத்தின்மேற் சூழ்ற்றுகிற சகல வித்தியாசங்களும், இதற்காதாரமான தூலப் பிரபஞ்சமும் சாசுவதனை வஸ்துவாய டுத்திரகுணாவிந்த மித்தியா டுருஷன்போலத் காலத்திரயத்திலும் தனக்கில்லை. அஃதெப்படியென்னில் அஸ்தி மாம்சங்களைக் குறித்துத் தூலமென்று சொல்லுமேவா மென்றால் அனேகட்சு லெவ்வேறு காமங்களிருக்கிற படியினாலும், அவயவங்களைக் குறித்துத் தூலங்களென்று சொல்லுமேவா மென்றால் அவயவங்களுக்கும் லெவ்வேறு காமங்களிருக்கிற படியினாலும, குட்டை நெட்டையைக் குறித்துத் தூலங்களென்று சொல்லுமேவா மென்றால் குட்டை நெட்டைகளுக்கும் லெவ்வேறு காமங்களிருக்கிற படியினாலும், பஞ்சீகிருத பஞ்ச மகாபூதங்களைக் குறித்துத் தூலங்களென்று சொல்லுமேவா மென்றால் பஞ்சீகிருத பஞ்ச மகாபூதங்களுக்கும் லெவ்வேறு காமங்களிருக்கிறபடியினாலும் அந்தப் பஞ்ச மகாபூதங்களில் சுத்த தன்மாத்திரையை விரு ஆகாசமில்லை. சுத்த பரிச தன்மாத்திரையைவிரு வாயுவில்லை. சுத்த பரி-

ரூபதன்மாத்திரையவிரு அக்கினியில்லை. சத்தபரிசரூபரச தன்மாத் திரையவிரு அப்புவில்லை. சத்தபரிசரூபரசகந்த தன்மாத்திரையை விரு பிருதிவியில்லை. ஆனபடியிரு விந்தப் பஞ்சிகிருத பஞ்சமகாபூதங் கள் அபஞ்சிகிருதமான பஞ்ச தன்மாத்திரைகளைத் தவிரவில்லை. ஆத லால் இந்த அபஞ்சிகிருதமான பஞ்ச தன்மாத்திரைகளிடத்தில் அத்தி யஸ்தமாய்த் தனக் கெதிராகத் தோற்றுகிற பஞ்சிகிருத பஞ்சமகா பூதங்களென்கிற தூலபூதங்களரும், இதிலுடைய காரியமான பிரமாதி பிபீலிகாந்தமான சமஷ்டி வியஷ்டி தூலசரீரங்களரும், இதன்மேல் அத்தியஸ்தமான தாமங்களரும், இதைக்குறித்துவருகிற ஆபாசங்களரும் சகலவிஷாண வந்தியாபுத்திர தகளராவிந்த மித்தியா புருஷன்போலக் காலத்திரயத்திலுந் தனக்கில்லவே இல்லை.

இத்தூல சரீரத்தின்பேரில் அத்தி யஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற பிராமணத்துவஞ் சரீரத்தைக்குறித்துச் சொல்லுவோ மென்றால் சரீ ரம் க்ஷத்திரியாளுக்கு மிருக்கிறபடியினாலும், குடமிபூணைதாலைக் குறித் துச்சொல்லுவோ மென்றால் அக்குடமி பூணைதால் மண்ணுடையா ளுக் கு மிருக்கிறபடியினாலும், அவயவங்களைக் குறித்துச் சொல்லுவோ மென்றால் அவ்வவயவங்களுக்கு வெவ்வேறு தாமங்க ளிருக்கிறபடியி னாலும், தாய் தகப்பன் பிராமணனைபடியினால் அவர்களைக்குறித்துச் சொல்லுவோமென்றால் தாய் தகப்பனுண்டான தத்த சேத மல மூத்திரங்களுக்கும் பிராமணத்துவம் வரவேண்டும். அப்படிவரவில்லை யாதலால் இந்தப்பிராமணத்துவாதி தாமங்கள் பின்னாகள் விளையாட் டிறற் பெயர்வைத்துக் கொண்டாற்போலச் சொல்லப்பட்டதே யல் லாமற் பரமார்த்தமாகக் காலத்திரயத்திலுந் தனக்கில்லையென்று விவேகசாரமென்கிற கிரந்தத்தில் வாசுதேவசுவாமியார் திருவாய்மலர்ந் திருக்கிறதும், "பூபாலகா! விருக்ஷத்திற் ரூரு உண்டாயிற்று; தாருவிற் பல்லை க்குண்டாயிற்று; இதற்கு விருக்ஷமென்றுந் தாரு வென்றும் பெய ரில்லை. உன்னைப் பல்லக்கி லேறிவருகிறானென்று சொல்லுவார்களே யல்லாமல் இராசா விருக்ஷத்தின்பேரி லேறிவருகிறானென்றும், தாரு வின்மே லேறிவருகிறானென்றும் ஒருவருஞ்சொல்லார்கள். பல்லக்குத் தாருவிறற் பண்ணப்பட்டதே யல்லாமல் வேறல்ல. அத்தத் தாருக் களைப் பிரத்தியேகமாய் விவகரித்துப்பார்த்து அதற்குப் பல்லக்கெ ன்கிற பேர் உண்டோ வென்று விசாரியும். அதுவுமல்லாமல் இது அனேக மூங்கில் பிளாச்சுகளிறற் குறுக்கு நெடுக்குமாகப் போட்டுக் கட்டிக் குடையென்று சொல்லப்படுகின்றது. இந்தப் பிளாச்சுகளைப் பிரத்தியேகமாயெடுத்து விவகரித்துப் பார்த்தால் அது குடையென் றெப்படிச்சொல்லலாம்? இப்படியே பஞ்சபூத பரிணாம விசேஷத்தி னால் உன் சரீரமென்றும், என் சரீரமென்றும் விவகரிக்கப்படுகின்றன. பூர்வகர்ம ஜந்தியமான தேகங்களிற் பிரவேசித்த சிவனை ஸ்திரீயென் றும் புருஷனென்றும் யானையென்றும் குதிரையென்றும் பசுவென் றும் பட்சியென்றும் விவகரிக்கிறார்கள். இது லௌகிக பாஷை

யிரு லல்லாமற் பாரமார்த்திகமான பார்வையில் இல்லை. அநிமே ஷ்ய ரூபமான ஆத்மா யக்ஷராக்ஷசர்கள் முதலான தேவ மனுஷ்ய பிராமண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திராதிகளும், பசு பட்சியாதிகளென்கிற காமங்களும் ஆத்மாவுக்குக் கர்மஜந்தியமே யல்லாமற் சுபாவமா யில்லை. ஆனபடியினால் நான் இப்படிப் பட்டவனென் றறிப்படிச் சொல்லலாம்? இராசா வென்றும் சேவகனென்றும் வன்னியனென்றும் விவகரிக்கப்படுகிற வஸ்துவெல்லாம் அசத்தென்றறியவேண்டும். எந்த வஸ்து காலாந்தரத்திற் பிறவியாய்ப் போகிடப் படுகின்றதோ, அந்த வஸ்துவைச் சத்தென்று சொல்லப்படாது. நீ யொருவனை நோக்கத்துக் காசனென்றும், தகப்பனுக்குப் பிள்ளையென்றும், சத்துருவுக்குப் பகையாளியென்றும், பெண்சாதிக்குப் புருஷனென்றும், குமாரனுக்குத் தகப்பனென்றும் இப்படிச் சொல்லப்படுகிறதோது உன்னை யாரென்று நிச்சயிக்கலாம்? ஓ ராஜாவே! நீ தலையோ வயிறோ கையோ காலோ இந்த அவயங்களுக்குப் புறம்பான சூட்சும தூரிரூபமான உன்னை யாரென்றுவிசாரித்துப்பார். தத்துவ நிச்சயம் இப்படியிருக்க இதரவித்தையினால் ஆத்மாவை யிப்படிப்பட்டதென் றறிப்படிச்சொல்லலா''மென்று விஷ்ணுபுராணத்தில் விப்பிரோத்தமனான பராசரர் சம்மீர இராசனுக்கு உபதேசம் பண்ணியிருக்கிறதும், சத்தென்ற மாத்திரையைக் கவிர ஆகாசமில்லை, சத்த பரிச மென்மாத்திரையைக் கவிர வாயுவில்லை, சத்த பரிச ரூப மென்மாத்திரையைக் கவிர அக்கினி யில்லை, சத்த பரிச ரூப ரச மென்மாத்திரையைக்கவிர அப்பு விலலை, சத்த பரிச ரூப ரச கந்த மென்மாத்திரையைக்கவிரப் பிருதிவி யில்லை என் றாத்மா சாத்ம விவேகமென்கிற கிரந்தத்திற் பங்காசாரிய சுவாமிகள் விரூபித்திருக்கிறதும் பிராமாணமாம். ஆகையால் இதுவே சித்தம்.

தூலப்பிரகரணந் சம்பூரணம்.

நான்காவது

சூட்சுமசரீரவிளக்கம்.

மூற்பிரகரணத்திற் பஞ்சிகிருத பஞ்ச மகாபூதங்களையும், சமஷ்டி வியஷ்டி யாத்மகமான சரீரங்களையும், இவற்றிற்கு முதிதமான ஆபாசங்களையு முடைய தூலசரீரத் தான் அன்றென நியதிபண்ணி யிதற்குக் காரணமான சூட்சும சரீரமுந் தான் அல்லவென்று நீக்குதற் பொருட்டுத் தன்ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கிறார்.

(சூத்திரம்.)

ஸஹ்ருதா நந்ருஷ்மவ்ருஷ்ணாதுராரோஹிதரவ்ருஷ்டி |
ஸமிக்ஷம்தவ்ருஷ்மவ்யம்தாவதுதுநிரமவ்ருஷ்தி || (உக)

(இ-ள்.) சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான தன்னிடத்தில் ஆரோபிக்கப்பட்டது சூட்சுமசரீரம்; அதின் ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கப்படுகின்றது.

அஃதெப்படியென்னில், சத்த தன்மாத்திரை சாத்விகாம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது ஞானம். சத்தி தன்மாத்திரை ரஜோகாம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது சமானவாயு. சத்த தன்மாத்திரை வியஷ்டி சாத்விகாம்சஞ் சுரோத்திரேந்திரியம். சத்த தன்மாத்திரை விஷயம். சத்த தன்மாத்திரை வியஷ்டி ரஜோகாம்சம் வாக்கிந்திரியம். இந்த ஞானம், சமானவாயு, சுரோத்திரேந்திரியம், சத்தவிஷயம், வாக்கிந்திரியமாகிய இவ்வைவந்துஞ் சத்தன்மாத்திரையைத் தவிரவில்லை. பரிசதன்மாத்திரை சாத்விகாம்சம் சமஷ்டியிற்கூடினது மனது. பரிசதன்மாத்திரை ரஜோகாம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது வியானவாயு. பரிசதன்மாத்திரை வியஷ்டிசாத்விகாம்சந் தொக்கேந்திரியம். பரிசதன்மாத்திரைவிஷயம். பரிசதன்மாத்திரை வியஷ்டி ரஜோகாம்சம் பாணீந்திரியம். இந்தமனது, வியானவாயு, தொக்கேந்திரியம், பரிசவிஷயம், பாணீந்திரியமாகிய இவ்வைவந்தும் பரிசதன்மாத்திரையைத் தவிரவில்லை. ரூபதன்மாத்திரை சாத்விகாம்சஞ் சமஷ்டியிற்கூடினது டாத்தி. ரூபதன்மாத்திரை ரஜோகாம்சஞ் சமஷ்டியிற்கூடினது உதானவாயு. ரூபதன்மாத்திரை வியஷ்டி சாத்விகாம்சம் சேத்திரேந்திரியம். ரூபதன்மாத்திரை விஷயம். ரூபதன்மாத்திரை வியஷ்டி ரஜோகாம்சம் பாதேந்திரியம். இந்தப்படத்தி, உதானவாயு, சேத்திரேந்திரியம், ரூபவிஷயம், பாதேந்திரியமாகிய இவ்வைவந்தும் ரூபதன்மாத்திரையைத் தவிரவில்லை. ரசதன்மாத்திரை சாத்விகாம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது சித்தம். ரசதன்மாத்திரை ரஜோகாம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினது அபானவாயு. ரசதன்

மாத்திரை வியஷ்டி ரசோம்சஞ் சிருஷ்டீந்திரியம். ரசதன்மாத்திரை விஷயம். ரசதன்மாத்திரை வியஷ்டி ரசோம்சஞ் ஞ்யோந்திரியம். இந்தச் சித்தம், அபானவாயு, சிருஷ்டீந்திரியம், ரசவிஷயம், ஞ்யோந்திரிய மாகிய இவ்வைவந்தும் ரசதன்மாத்திரையைத் தவிர வில்லை. கந்ததன்மாத்திரை சாத்விகாம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினை அகங்காரம். கந்ததன்மாத்திரை ரசோம்சஞ் சமஷ்டியிற் கூடினை பிராணவாயு. கந்ததன்மாத்திரை வியஷ்டி சாத்விகாம்சஞ் ஞ்ராணேந்திரியம். கந்ததன்மாத்திரை விஷயம். கந்ததன்மாத்திரை வியஷ்டி ரசோம்சஞ் குதேந்திரியம். இந்த அகங்காரம், பிராணவாயு, ஞ்ராணேந்திரியம், கந்தவிஷயம், குதேந்திரியமாகிய இவ்வைவந்தும் கந்ததன்மாத்திரையைத்தவிர வில்லை. இந்த வாக்காதி கன்மேந்திரியங்களோந்தும், சத்தாதி விஷயங்களோந்தும், சுரோத்ராதி ஞ்ராணேந்திரியங்களோந்தும், பிராணாதி வாயுக்களோந்தும் ஞானம் நீங்கலாக மற்றுமுள்ள தத்தன்மாத்திரைகள் கானுமும் ஆக விந்த விருபத்தாதன்குங்கழற் சூட்சுமசரீரமாயிற்று.

(சுலோகம்.)

வம்வயூரணஜிஹ்வாஷிஸ்பம்ஸ்பியபஸஜிஹ்வம் |
சவம்வீக்ஷ்யதலாஜிதாஷ்யஸ்வஜிஹ்வமம்லாஸயாயகம் || (உ)

(இ-ள்) பஞ்சப்பிராணனும், மனமும், புத்தியும், ஞ்ராணேந்திரியங்களும், கன்மேந்திரியங்களும் சூட்சுமசரீரமாம். இப்படி ஆகாயிய சுவாமிகள் ஆத்மதேபோதமென்ற கிரந்தத்தில் விருத்திக்கிறார். அனுபவியினல் இதுவே பிரமாணமித்தம். (உஉ)

ஆகாயியசுவாமிகள் ஆத்மதேபோதமென்ற கிரந்தத்திற் சூட்சுமசரீரம் பதினேழு கத்துவமென்று விருத்தித்திருக்கிறார். இருபத்தாறு கத்துவமென் றெப்படிச் சொல்லலாமென்னில், மனதிற் சித்தத்தையும், புத்தியில் அகங்காரத்தையும் அடக்கிப் பஞ்சவிஷயங்களினாலும் நீங்கிப் பதினேழாகக்கூறினார். யாம் இந்தச் சித்தம், அகங்காரம் இவைகளின் குணம் வெவ்வேறென யிருக்கின்றபடியினலும், இவ்விரண்டிலுந்து சூட்சுமசரீரத்துக்குக் காரணமான பஞ்சதன்மாத்திரைகள் விசேஷப்பட்டதன் றிறபடியினலும், விசேஷப்பட்டதன்மாத்திரைகளின் குணத்துக்கு விசேஷசரீரம் பிராதானியமாதலினலும் இந்தவிதப் சூட்சுமசரீரம் விருத்தி காரணமென்று சொன்னது நியாயம்.

இப்படியே குன்னிடத்தில் அத்தியன்னியாச்சிரமத்தில் நின்ற பஞ்சதன்மாத்திரையிலுள்ளான விசேஷசூட்சுமசரீரம் தானல்ல. இந்தச் சூட்சுமசரீரத்தை யடைந்த ஞானிகள் ஆறுவிதப்படியினல் வாக்கு, பாணி, பாதம், குய்யம், ஞ்ராங்க வென்கிற கன்மேந்திரியங்களுக்கு வசனை, தானை, கமனை, ஆனந்த, விசர்க்தானன வியாபாரங்க

ஞன்டாயிருந்தாலும், இந்தச் சுரோத்திரேந்திரியஞ் சத்தவிஷயத்தி னல் வாக்கிந்திரியத்தை யறிகிறது. தன்னை லறியப்பட்ட இந்த வாக் கிந்திரியந் தன்னையறியமாட்டா தாகையாற் சடம். இந்த வாக்கிந்திரி யந் தானல்ல. இவ்வாக்கிந்திரியஞ் சத்தன்மாத்திரை வியஷ்டி சாத் விகாம்சத்தினு லானது. இதன் ஹானி விருத்திகளினுல் வருகிற சுக துக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தவாக்கிந்திரியந் தானுனல், இந்த வாக்கிந்திரியம் போனற் ஞன் போகவேண்டும். இந்த வாக்கிந்திரியம் போனலுந் தான் போகவில்லை. ஆனகையால் இந்தவாக்கிந்திரியத்தைச் சாட்சியா யறிந்த சுரோத்திரேந்திரியமே தான்.

இப்படியே தொக்கேகேந்திரியம் பரிசவிஷயத்தினற் பாணீந்திரி யத்தை யறிகிறது. தன்னலறியப்பட்ட இந்தப்பாணீந்திரியந் தன்னை யறியமாட்டா தாகையாற் சடம். இந்தப்பாணீந்திரியந் தானல்ல. இந்தப்பாணீந்திரியம் பரிசதன்மாத்திரை வியஷ்டி ராசாம்சத்தினு லானது. இந்தப்பாணீந்திரியத்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினுல் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தப்பாணீந்திரியமே தானுனல் இந்தப்பாணீந்திரியம் போனற் ஞன் போகவேண்டும். இந்தப்பாணீந் திரியம் போனலுந் தான் போகவில்லை. ஆனகையினுல் இந்தப்பாணீந்தி ரியத்தைச் சாட்சியாயறிந்த தொக்கேகேந்திரியமே தான்.

இப்படியே கேத்திரேந்திரியம் ரூபதன்மாத்திரையினுல் பாதேந் திரியத்தை யறிகிறது. தன்னலறியப்பட்ட பாதேந்திரியந் தன்னை யறியமாட்டாதாகையாற் சடம். இந்தப் பாதேந்திரியந் தானல்ல. இந்தப்பாதேந்திரியம் ரூபதன்மாத்திரை வியஷ்டி ராசாம்சத்தினு லானது. இந்தப் பாதேந்திரியத்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினுல் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தப்பாதேந்திரியமே தானுனல் இந்தப் பாதேந்திரியம் போனற்ஞன் போகவேண்டும். இந்தப் பாதேந் திரியம் போனலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினுல் இந்தப் பாதே ந்திரியத்தைச் சாக்ஷியாயறிந்த கேத்திரேந்திரியமே தான்.

இப்படியே சிருஷேந்திரியம் ரச விஷயத்தினற் ருய்பேந்திரிய த்தை யறிகிறது. தன்னல் அறியப்பட்ட ருய்பேந்திரியந் தன்னை யறியமாட்டாது. ஆனகையாற் சடம். இந்தக் ருய்பேந்திரியந் தான லல்ல. இந்தக் ருய்பேந்திரியம் ரசதன்மாத்திரை வியஷ்டி ராசாம்சத் தினு லானது. இந்தக் ருய்பேந்திரியத்தினுடைய ஹானி விருத்திகளி னல் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தக் ருய்பேந்திரியமே தானுனல் இக்ருய்பேந்திரியம் போனற் ஞன்போகவேண்டும். இந்தக் ருய்பேந்திரியம் போனலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினுல் இந் ருய்பேந்திரியத்தைச் சாட்சியாயறிந்த சிருஷேந்திரியமே தான்.

இப்படியே கிராணேந்திரியங் கந்த தன்மாத்திரையினுற் ருேந்தி திரியத்தை யறிகிறது. தன்னல் அறியப்பட்ட ருேந்திரியந் தன்னை

யறியமாட்டாது. ஆகையாற் சடம். இந்தக் குதேந்திரியம் தானல்ல. இந்தக் குதேந்திரியங் கந்த தன்மாத்திரை வியஷ்டி ரசோம்சத்திலானது. இந்தக் குதேந்திரியத்தினது ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தக் குதேந்திரியமே தானால் இந்தக் குதேந்திரியம் போறற் றான் போகவேண்டும். இந்தக் குதேந்திரியம போலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினால் இந்தக் குதேந்திரியத்தைச் சாட்சியா யறிந்த கிராணேந்திரியமே தான்.

இந்தச் சுரோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிகுவை, கிராண மென்கிற ஞானேந்திரியங்கள்: சத்த, பரிச, ரூப, ரச, கந்த தன்மாத்திரைகளினால் வாக்கு, பாணி, பாதம், குய்யம், குதம்ப மென்கிற கன்மேந்திரியங்களை யறிகின்றன. தன்னை லறியப்பட்ட கன்மேந்திரியங்கள் தானல்ல. இந்தக் கன்மேந்திரியங்கள் பஞ்சதன்மாத்திரை வியஷ்டி ரசோம்சத்தி லானவை. ஆகையால் இந்தக் கன்மேந்திரியங்களுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தக் கன்மேந்திரியங்களை தானால் இந்தக் கன்மேந்திரியங்கள் போறற் றான் போகவேண்டும். இந்தக்கன்மேந்திரியங்கள் போறலுந் தான்போகவில்லை. ஆனபடியினால் இந்தக்கன்மேந்திரியங்களைச் சாட்சியா யறிந்த ஞானேந்திரியமே தான்.

இப்படியே சுரோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிகுவை, கிராணம் என்கிற ஞானேந்திரியங்களுக்குச் சத்த பரிச ரூப ரச கந்த தன்மாத்திரைகளென்கிற விஷயங்க ளுண்டாயிருந்தாலும், அகங்காரம் பிராணவாயுவோடுகூடிக் கிராணேந்திரியத்தைப் பற்றிக் கந்தத்தை யறிகிறது. இப்பிராணவாயு, கிராணேந்திரியம், கந்ததன்மாத்திரையாகிய இந்தமூன்றையும் அறிந்த அகங்காரமே தான். தன்னை லறியப்பட்ட இந்தமூன்றுங் கன்மை அறியமாட்டா; ஆகையால் சடம். இந்தமூன்றுந் தானல்ல. இந்தமூன்றுஞ் சமஷ்டி ரசோம்சத்திலுஞ், வியஷ்டி சாத்விகாம்சத்திலுமானவை. இமமூன்றினுடைய ஹானி விருத்திகளினால வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தமூன்றுந் தானால இந்தமூன்றும் போறற் றான்போகவேண்டும். இந்தமூன்றும் போறலுந் தான் போகவிலலை. ஆகையால் இந்தமூன்றையும் சாட்சியா யறிந்த அகங்காரமே தான்.

இப்படியே சித்தம் அபானவாயுவோடே கூடிச் சிருவேந்திரியத்தைப்பற்றி ரசத்தையறிகிறது. ஆகையால் இந்த அபானவாயு, சிருவேந்திரியம், ரசதன்மாத்திரையாகிய இம்மூன்றையும் அறிந்த சித்தமே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட இந்தமூன்றுந் தன்னை யறியமாட்டா; ஆகையாற் சடம். இந்தமூன்றுந் தானலல. இந்தமூன்றும் ரசோம்ச சமஷ்டியினாலும், சாத்விகாம்ச வியஷ்டியினாலு மானவை. ஆகையா லிந்தமூன்றினுடைய ஹானி விருத்திகளினால வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தமூன்றுமே தானால் இந்தமூன்றும்

போறற் றுன்போகவேண்டும். இத்தூண்றும் போறலுந் தான் போக வில்லை. ஆகையால் இத்தூண்றையுஞ்சாட்சியாய் அறிந்தமனதான்.

இப்படியே புத்தி உதானவாயுவோடுகூடி சோத்திரேந்திரியத் தைப்பற்றி ரூபத்தை யறிகிறது. இத்த வுதானவாயு, சோத்திரேந்தி யம், ரூப தன்மாத்திரையாகிய இத்த மூண்றையும் அறிந்த புத்தியே தான். தன்றல் அறியப்பட்ட வித்தூண்றுந் தன்னை யறியமாட்டா; ஆகையாற் சடம். இத்த மூன்றுந் தானல்ல. இத்த மூன்றும் சமஷ்டி ரூசோமம்சத்திறலும், வியஷ்டி சாத்விகாம்சத்திறல மானவை. ஆகையா லித்த மூண்றினுடைய வொனி விருத்திகளினல் வருகிற சுக துக்கங்கள் தனக்கில்லை. இத்த மூன்றுமே தானல இத்தமூன்றும் போறற்றுன்போகவேண்டும். இத்தூண்றும் போறலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினல் இத்த மூன்றையுஞ் சாட்சியா யறிந்த புத்தியே தான்.

இப்படியே மனது வியானவாயுவுடனேகூடிச் தொக்கேந்திரியத் தைப்பற்றிப் பரிசத்தை யறிகிறது. ஆகையால் இத்த வியானவாயு, தொக்கேந்திரியம், பரிசவிஷயமாகிய இத்த மூன்றையும் அறிந்த மன மே தான். தன்றல் அறியப்பட்ட இத்த மூன்றுந் தன்னை யறியமாட் டா; ஆகையாற் சடம். இத்த மூன்றுந் தானல்ல. இத்த மூன்றும் பரிசதன்மாத்திரை சமஷ்டி ரூசோமம்சத்திறலும், வியஷ்டி சாத்வி காம்சத்திறலு மானவை. ஆகையால் இத்த மூன்றினுடைய வொனி விருத்திகளினல் வருகிற சுக துக்கங்கள் தனக்கில்லை. இத்தமூன்றுமே தானல இத்த மூன்றும் போறற்றுன்போகவேண்டும். இத்த மூன்றும் போறலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையால் இத்த மூன்றையுஞ் சாட் சியா யறிந்த மனமே தான்.

இப்படியே ஞானம் சமானவாயுவுடனேகூடிச் சுரோத்திரேந்தி யத்தைப்பற்றிச் சத்தத்தை யறிகிறது. ஆகையால் இத்த சமானவாயு, சுரோத்திரேந்திரியம், சத்த விஷயமாகிய இத்த மூன்றையும் அறிந்த ஞானமே தான். தன்றல் அறியப்பட்ட இத்தமூன்றுந் தன்னை யறிய மாட்டா; ஆகையாற் சடம். இத்த மூன்றுந் தானல்ல. இத்த மூன்றுந் சத்ததன்மாத்திரை சமஷ்டி ரூசோமம்சத்திறலும், வியஷ்டி சாத்வி காம்சத்திறலு மானவை. ஆகையால் இத்த மூன்றினுடைய வொனி விருத்திகளினல் வருகிற சுக துக்கங்கள் தனக்கில்லை. இத்தமூன்றுமே தானல இத்த மூன்றும் போறற்றுன்போகவேண்டும். இத்த மூன்றும் போறலுந் தான் போகவிலலை. ஆனபடியினல் இத்த மூன்றையுஞ் சாட்சியா யறிந்த ஞானமே தான்.

இத்தப் பிராணாதி வாயுக்களைந்து, சுரோத்திராதி ஞானேந்தி யங்களைந்து, சத்தாதி விஷயங்களைந்து, ஆகப் பதினைஞ்தையும் அறிந்த ஞானம், மனது, புத்தி, சித்தம், அகங்காரமாகிய வொன்றே அந்தக்கர ணங்களே தான். தன்றல் அறியப்பட்ட வித்தப் பதினைந்தும் தன்னை

யறியமாட்டா; ஆகையாற் சடம். இந்தப்பதினைந்துந் தானல்ல. இந்தப் பதினைந்தும் பஞ்சதன்மாத்திரை சமஷ்டி ரசோகுணசத்தியுமும், வியஷ்டி சாத்விகாகுணசத்தியுமானவை; ஆகையால் இந்தப் பதினைந்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினல் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தப்பதினைந்தும் தானுனல் இந்தப்பதினைந்தும் போஜற் ருன் போகவேணும். இந்தப்பதினைந்தும் போஜலுந்தான் போகவில்லை. ஆகையால் இந்தப் பதினைந்தையுஞ் சாட்சியாயறிந்த அந்தக்கரணங்களேதான்.

இப்படியே மனதென்றறிந்த ஞானமே தான். தன்னல் அறியப்பட்டமனது தன்னையறியமாட்டாது; ஆகையாற் சடம். இந்த மனது தானல்ல. இந்த மனது பரிசதன்மாத்திரை சமஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினலானது. இந்த மனதினுடைய ஹானி விருத்திகளினல் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்த மனதே தானுனல் இந்தமனது போஜற் ருன் போகவேணும். இந்த மனது போஜலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையால் இந்தமனதைச் சாட்சியாயறிந்த ஞானமே தான்.

இப்படியே புத்தியென்றறிந்த ஞானமே தான். தன்னல் அறியப்பட்ட புத்தி தன்னையறியமாட்டாது; ஆகையாற் சடம். இந்தபுத்தி தானல்ல. இந்தப்புத்தி ருபதன்மாத்திரை சமஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினலானது. ஆகையால் இந்தப்புத்தியினுடைய ஹானி விருத்திகளினல் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தப்புத்தியே தானுனல் இந்தப்புத்தி போஜற் ருன் போகவேணும். இந்தப்புத்தி போஜலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையால் இந்தப் புத்தியைச் சாட்சியாயறிந்த ஞானமே தான்.

இப்படியே சித்தமென்றறிந்த ஞானமே தான். தன்னல் அறியப்பட்ட சித்தந் தன்னையறியமாட்டாது; ஆகையாற் சடம். இந்தச் சித்தந் தானல்ல. இந்தச்சித்தம் ரசதன்மாத்திரை சமஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினலானது. ஆகையால் இந்தச் சித்தத்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினல் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தச் சித்தமே தானுனல் இந்தச்சித்தம் போஜற் ருன் போகவேணும். இந்தச் சித்தம் போஜலுந் தான் போகவில்லை. ஆகையால் இந்தச் சித்தத்தைச் சாட்சியாயறிந்த ஞானமே தான்.

இப்படியே அகங்காரமென்றறிந்த ஞானமே தான். தன்னல் அறியப்பட்ட அகங்காரந் தன்னையறியமாட்டாது; ஆகையாற் சடம். இந்த அகங்காரந் தானல்ல. இந்த அகங்காரங் கந்தன்மாத்திரை சமஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினலானது. ஆகையால் இந்த அகங்காரத்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினல் வருகிற சுகதுக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்த அகங்காரமே தானுனல் இந்த அகங்காரம் போஜற் ருன் போகவேணும். இந்த அகங்காரம் போஜலுந் தான் போகவில்லை. ஆனபடியினல் இந்த அகங்காரத்தைச் சாட்சியாயறிந்த ஞானமே தான்.

இந்த மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரங்களின் சமுசய, நிச்சய, சாஞ்சல்ய, அபிமானங்களை யறிந்த ஞானமே தான். தன்னால் அறியப்பட்ட இந்தகான்குந் தன்னை யறியமாட்டா; ஆகையாற் சடம். இந்த கான்குந் தானல்ல. இந்தகான்கும் பரிச, ரூப, ரச, கந்த தன்மாத்திரைகளினுடைய சமஷ்டி சாத்விகாம்சத்தினு லானவை. இந்த கான்கினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுக துக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தகான்குமே தானுனால் இந்தகான்கும் போனற் ரூன் போகவேண்டும். இந்தகான்கும போனலுந் தான்போகவில்லை. ஆகையால் இந்த கான்னையுஞ் சாட்சியா யறிந்த ஞானமே தான். வசன, தான, சமன, ஆதந்த, விசர்க்கம் இவைகளைப் பண்ணுகிற கிரியாசத்தியான கன்மேந்திரியங்களைந்தும், சத்தாதி விஷயங்களைந்தும், இந்த விஷயங்களைக் கிராகசத்தியான ஞானேந்திரியங்களைந்தும், உசுவாசரூபமான பிராணவாயுவும், நிசுவாசரூபமான அபானவாயுவும், மூழங்கப்படுகிறதுந் தும்முகிறதும் இருமுகிறதுங் கன்ன திறக்கிறதும் மூடுகிறதுமான வுதானவாயுவும், புசித்தவன்னத்தை வியாபிக்கப்பண்ணுகிற வியானவாயுவும், புசித்த பதார்த்தத்தைச் சமானமாகப்பண்ணுகிற சமானவாயுவும், இப்படிப்பட்ட கிரியாசத்தியான பிராணதிவாயுக்களைந்தும், இவைகளை அறிகிற அந்தக்கரணங்கள் கான்கும் ஆக விருபத்தகான்குந் தன்னை யறியமாட்டா ஆகையாலும், பிறவற்றை அறியாவிட்டாலும் தமமையேனுந் தாம் அறியுமோவெனில் அப்படியும் அறியாதபடியினாலும் கிராகசத்தி கிரியாசத்திகளா யிருக்கிறபடியினாலும, சடங்களானபடியினாலும் இந்த விருபத்தகான்கு தத்துவங்களுந் தானல்ல. இந்த இருபத்தகான்கு தத்துவங்களும் பஞ்சதன்மாத்திரையினுடைய சமஷ்டி வியஷ்டி ராஜச சாத்விகாம்சத்தினு லானவை. இந்த இருபத்தகான்கு தத்துவங்களினுடையஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுக துக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்த விருபத்தகான்கு தத்துவமும் தானுனால் இந்த விருபத்தகான்கு தத்துவமும் போனற் ரூன்போகவேண்டும். இந்த விருபத்தகான்கு தத்துவம்போனலுந் தான் போகவில்லை. எப்படிப் போகவில்லையென்ரூல் நித்திரையில இந்த விருபத்தகான்கும் இல்லாமற்போனலுந் தான் காரணத்மகமா யிருந்துகொண்டு திரும்பவும் விருத்திவந்து விழித்தவுடன் இந்த விருபத்தகான்கு தத்துவமுமில்லாமற் சுகமாயிருந்தேனென்று தானிருந்த அனுபவந் சொல்லுகிறு னைபடியினாலும, இந்த விருபத்தகான்கு தத்துவமுந் தானல்ல; இந்த விருபத்தகான்கு தத்துவங்களும் சேஷத்திரம்; இந்த விருபத்தகான்கு தத்துவங்களையு மறிந்த ஞானமே சேஷத்திரக்ஞன். இந்த விருபத்தகான்கு தத்துவங்களும் அனாத்மா; இந்த விருபத்தகான்கு தத்துவங்களை யறிந்த அறிவே ஆத்மா. இந்த விருபத்தகான்கு தத்துவங்களும் பிரகிருதி; இந்த விருபத்தகான்கு தத்துவங்களையு மறிந்த அறிவே புருஷன்.

(சுலோகம்.)

ரூபவம்ஜ்ஞானமனுபநம்ஜ்ஞத்ஜ்ஞானம்ஜ்ஞத்ருசாநஸம் |
ஜ்ஞானாதிவ்ஜ்ஞதயஃவாகூதிஜ்ஞமவஸத்ஜ்ஞானதெ || (உச)

(இ-ள்) ரூபம் திரிஸ்யம்; கண் திருக்கு. அக்கண் திரிஸ்யம்; மனந் திருக்கு. அம்மனந் திரிஸ்யம்; ஆத்மா திருக்கு. அவ்வாத்மா திரிஸ்ய மாகமாட்டாது (உச)

என்று விக்தியாரண்ணிய சுவாமிகள் சொல்லியிருக்கிறபடியினலும், சுருதிகளிலும் இவ்வாறேசொல்லியிருக்கிறபடியினலும இதுவே பிரமாணசித்தம்.

இந்தசூக்ஷத்திரஞ்ஞனை தானே சமஷ்டி சூட்சும சரீரங்களிலும், இலைகளுக்குக் காரணமான அபஞ்சீகிருதமான பஞ்சதன்மாத்திரைகளிலும் அநுசூதமாயிருந்துகொண்டு சாட்சியாய் அறிகிறனை படியினலும், இந்தச் சமஷ்டி வியஷ்டியான சூட்சுமசரீரங்களும், இலைகளுக்குக் காரணமான அபஞ்சீகிருத பஞ்சதன்மாத்திரைகளுக் தானல்ல; தனக் கெதிராய்த் தோற்றுகிற விந்தச் சமஷ்டி வியஷ்டியான சூட்சுமசரீரங்களிடத்திலும், இலைகட்குக் காரணமான பஞ்சதன்மாதிரைக ளிடத்திலும் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுவதைதசதனென்றும், சொப்பன கற்பிதனென்றும, பிராதிபாதிகனென்றும, இயலிய கர்ப்பனென்றும், மஹாப்பிராணனென்றும், சூத்திராத்மாவென்றும், அபிமானத்துவழும், சொப்பனுவத்தையும, கனடஸ்தானழும், சுயேச்சாசாரமும், உதாரமாத்திரையும், சாத்விக குணமும், இச்சாசத்தியும், விஷ்ணு மூர்த்தியும், பிராணமயகோசமும, மநோமயகோசமும, விஞ்ஞானமய கோசமும், தான் வார்த்தை சொல்லுகிறவன், தான் தாதா, தான் தடக்கிறவன், தான் சலவிசர்ச்சனம் பண்ணுகிறவன், தான் உணவு, தான் தொண்டு, தான் மூடவன், தான் பத்தன், தான் பண்டகனென்கிற கன்மேந்திரியங்களுடைய கிரியா அத்தியாசங்களும்; தான் கேட்கிறவன், தான் பரிதிக்கிறவன், தான் பார்க்கிறவன், தான் ருசியறிகிறவன், தான் வாசனை யறிகிறவன், தான் செவிடன், தான் மாத்துப்போயிருக்கிறவன், தான் குருடன், தான் ருசியறியாதவன், தான் மூக்கறையனென்கிற ஞானேந்திரியங்களுடைய கிராகாத்தியாசங்களும்; தான் சிலிக்கிறவன், தான் சஞ்சரிக்கிறவன், தான் சத்தியுடையவன், தான் விரியமுடையவன், தான் பசித்தவனென்றும், தான் தாகித்தவனென்றும், தான் வாயுவினகனென்றும், தான் பலமுடையவனென்றும், தான் அம்பரையான சித்தன், தான் அடமோகி, தான் லயமோகி யென்றும், தான் கண்மூடிறக்கமூடுகிறவன், தான் விர்மிக்கிறவன், தான் தும்முகிறவன், தான் கொட்டாவி விடுகிறவன், தான் விழுங்குகிறவனென்றும், தான் வாந்தி பண்ணுகிறவன், தான் சிரணம் பண்ணிக்கொள்ளுகிறவன், தான் எப்ப

மிடுகிறவனென்றும் இவை முதலாகிய பஞ்சப்பிராணங்களுடைய கிரியாத்தியாசங்களும்; கான் சங்கற்பவர்த்தன், கான் படீகாலெகி, கான்மோகி, கான் மந்திரமோகி, கான் தோகி, கான் ராகி, கான்மோகி, கான் துவேஷி, கான் காமி, கான் சமுசயமுள்ளவனென்றும், கான் புத்திவந்தன், கான் விவேகி, கான் மகாபுத்தியுள்ளவன், கான் ஏகாந்தக்கிராகி, கான் கர்த்தா, கான் நிச்சயவந்தன், கான் விருத்தன், கான் பண்டிதன், கான் லோகாந்தரகாமியென்றும், கான் சுத்தசலன், கான் சடலன், கான் சிந்தகனென்றும், கான் அநங்காரி, கான் உபகாரன், கான் வீரன், கான் சூரன், கான் அபிமானியென்கிற இவைமுதலான அந்தக்கரணங்களுடைய தரதரத்தியாசங்களும்; உதாத்தம், அநுதாத்தம், ஸ்வரிதங்களென்கிற வேதசுரங்களும், சுத்தசுரங்களும், ராகஇதங்களும், பேரி, மிருதங்க, சங்க, பணவ, தோறைகாதி வாத்தியங்களும், சதுர்வித பேத சத்தங்களும், விலாப, பிரலாப, அல்லாப, பருஷாலாப, காடுன்னியாலாப சோகாதி குணசத்தங்களும், அஷ்டாதச பாஷைகளும், இன்னும் இவைமுதலான சத்தங்களுடைய அத்தியாசங்களும், சித உஷ்ண மிருது கடின காரகம்பியாதி பரிமத்தினுடைய அத்தியாசங்களும், நில பீத கூவேதரக்த ஆகாச முதலான காரகம்பியாதி ரூபத்தினுடைய அத்தியாசங்களும், உப்பு புளிப்பு கைப்பு திக்திப்பு துவர்ப்பு முதலான ரச காரகம்பியமான ருசியினுடைய அத்தியாசங்களும், சுகந்த துர்க்கந்த மிஸ்ரகந்த காரகம்பியாதி வாசனைகளினுடைய அத்தியாசங்களும், இந்தச்சூட்சுமப் பிரபஞ்சத்தைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சப்தசாஸ்திர தர்க்கசாஸ்திர மீமாம்சசாஸ்திரங்களும், இன்னுஞ் சமஷ்டி வியஷ்டியி லுண்டான அநேக அத்தியாசங்களும், இன்னும் இவைமுதலான இந்தச்சூட்சுமப் பிரபஞ்சத்தின்மேறிற்சேறற்றுகிற சகல அத்தியாசங்களும், இதற்காதாரமான சூட்சுமப்பிரபஞ்சமும் சாசுவதான வஸ்தியாடுத்திர சுதனை வஸ்தியாடுத்திர சுதனைவிக்க மித்தியா புருஷன்மேலாலக் காலத்திரயத்திலும் தன்னிடத்தி லில்லை.

இந்த இருபத்தொன்று தத்துவங்களும் சூனியக்கூட்சும சரீரமென்று சொல்லுவோமென்றால், இந்த இருபத்து கான்று தத்துவங்களும் விருத்திரூபமாய் லெவ்வேறு காமங்களாயிருக்கிறபடியினாலும், ஞானம் சமானவாயு கூர்மாத்திரேந்திரியம் வாக்கிந்திரியம் முகபத்தி கான்கு விருத்தியும் சுத்த தன்மாத்திரையைத் தவிர இல்லாதபடியி னாலும், மனது வியானவாயு சுதாக்கேந்திரியம் பாணீந்திரியம் ஆகிய இக்கான்கு விருத்தியும் பரிசதன்மாத்திரையைத் தவிர இல்லாதபடியி னாலும், சித்தம் அபானவாயு பிருதேவீந்திரியம் குயபேயந்திரியம் ஆகிய இக்கான்கு விருத்தியும் ரச தன்மாத்திரையைத் தவிர இல்லாதபடியி னாலும், அகங்காரம்பிராணவாயுஜராதேவீந்திரியம் சுரோத்திரேந்திரிய மாகிய இக்கான்கு விருத்தியும் கந்த தன்மாத்திரையைத் தவிர இல்லாதபடியி னாலும், இந்தப்பஞ்சதன்மாத்திரைகளுஞ் பிரத்தியேகமாய் லெவ்வேறி க்குப்பார்க்குமிடத்தில், அகங்கார தத்துவமென்கிற அவஸ்தையில்

அத்தியஸ்தமாய்த் தன்னிடத்தில் எதிராய்த் தோற்றுகிற அபஞ்சிகிருதமான பஞ்சதன்மாத்திரைகளும், இவைகளுக்குக் காரியமான சூட்சுமப்பிரபஞ்சமும், இதனிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற காமங்களும, இவைகளுக்குத்துவக்க ஆடாசங்களும் சகலவிஷானவங்கியாடபுத்திர ஈசுவராவிந்த மித்தியாடபுருஷன்போலக் காலத்திரயத்திலும் தனக்கில்லை.

(சுலோகம்.)

வைஸ்வாநரஸ்துஸாரீராதிர்ஹிரண்யகர்ப்பஸ்தைஜஸஸ்தாதிநாமாதி
வைபவம் | ஈஸ்வரஸ்ஸாக்ஷீநாமேஸ்வரோவைதேஹிகஸ்தாதிநாமதி
தீபவாஸ்வகம் ॥ (உஙி)

(இ-ள்.) சித்ஸ்வரூபமாயும், சர்வசுவாரூபமாயும், சாசுவதமாயுமிருக்கின்ற ஆத்மஸ்வரூபத்தைக் மனதும், புத்தியும், அகங்காரமும், பஞ்சதன்மாத்திரையும், பஞ்சமகாபூதங்களும், சரீரமும் அடையமாட்டாது

(உஙி)

என்றும் அவஸ்தாத்ரயங்களுக்கு மூதலியசாஸ்திரங்களில் தத்தாத்ரேயயோகீசுவர மூதலிய பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறபடியாலும் இதுவே பிரமாண சித்தம்.

சூட்சுமப்பிரகரணம் சம்பூரணம்.

ஐந்தாவது

காரணப்பிரகாணம்.

மூற்பிரகாணத்திற் சங்கற்ப ரூபமான சூட்சும சரீரத்தையும், அதற் காதாரமான பஞ்ச தன்மாத்திரைகளையும் நியதிகளுங்கு அவைகட் காதாரமான அவித்தையை நியதிகளுக்குற்பொருட்டு அநன்மய மான காரணசரீர ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கிறார்.

(சுலோகம்.)

ஸ்வஸ்வரூபாநுபவரூபமவைவாத்மநோரவிதம்வவ்ருஃ ।
காரணம்தத்ஸ்வரூபவம்தாவத்தத்நிரூபவ்யதே ॥ (உசு)

(இ-ள்.) சத்சிதானந்த ஸ்வரூபமான தன்னிடத்திலாரோபிக்கப் பட்ட காரணசரீர ஸ்வரூபமானது நிரூபிக்கப்படுகிறது. (உசு)

காரணசரீரமாவது பஞ்சதன்மாத்திரைகள் பிரத்தியேகம் பிரத் தியேகமாய் விவகரித்துப் பார்க்குமிடத்திற் சசவிஷாண வந்தியாபுத் திரகளுரவிந்த மித்தியா புருஷன்போலவே ஒன்றுமில்லாமற் போ னபடியினல் இதுவும் ஒன்றுமிலலையென்றறிக. இக்காரணசரீரத்துக் கு அகங்காரத்துவமென்றும், அவித்தையென்றும், தமசென்றும், தூல சூட்சும சரீரங்களுக்குக் காரணமென்றும், ஒன்றுந் தெரியாமை யென்றும், ஒன்றுந் தோன்றுமையென்றும், பிராந்தியென்றும் இவை மூதலான பரியாய நாமங்கள் இடப்பட்டிருக்கின்றன.

(சுலோகம்.)

நாஜ்ஞாநிவ்ருத்யுதயாகாரணோவாயிரவ்யுதே ।
உவாயித்ருதயாஜ்நுஜாதாநசிவயாரூபெசு ॥ (உஎ)

(இ-ள்.) அநாதியாயும், அநிர்வாச்சியமாயு மிருக்கின்றபடியாற் காரணோபாதியென்று சொல்லப்பட்டது. இம்மூன்று உபாதிகளுக் கும் அன்னியமாய் ஆத்மாவை யறியவேண்டியது (உஎ)

என்று ஆசாரியசுவாமிகள் ஆத்மபோதமென்கிற கிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார். ஆனபடியினல் இதுவே பிரமாணநிச்சயம்.

தன்னிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற இந்தக் காரண சரீரந் தானல்ல. அதெப்படித் தானல்லவென்றால், தன்னல் அறிய ப்பட்ட இந்தக் காரணசரீரந் தன்னை யறியமாட்டாது; ஆனையாற்

சடம். இந்தக்காரணசரீரம் தானல்ல. இந்தக் காரணசரீரத்தினுடைய ஹானி விருத்திகளினால் வருகிற சுக துக்கங்கள் தனக்கில்லை. இந்தக் காரணசரீரமே தாணுவல் இந்தக்காரணசரீரம்போனற் றான் போக வேண்டும். இந்தக் காரணசரீரம் போனலுந் தான் போகவில்லை. அதெப்படிப் போகவில்லையென்றால் சமாதியவஸ்தையிற் காரணசரீரம் போனலுந் திரும்பவும் விருத்தி வந்தபின்பு சுகமாயிருந்தேனென்று சொல்லுகிறானினைபடியினல் இந்தக் காரணசரீரந் தானல்ல. இந்தக் காரணசரீரத்தைத் சாட்சியாயறிகிற ஞானமே தான். இந்தக் காரணசரீரத்துக்குச் சாட்சியாய்ச் சமஷ்டி காரணசரீரங்களிரண்டையும் அநுரூகமாயிருந்து அறிகிற ஞானமே தான். தன்னல் அறியப்பட்ட இந்தச் சமஷ்டி காரணசரீரந் தன்னுள யறியமாட்டாது; ஆனையாற் சடம். இந்தச் சமஷ்டி காரணசரீரந்தானல்ல. இப்படித்தனக் கெதிராய்த்தோற்றுகிற சமஷ்டி வியஷ்டியான காரணசரீரத்தின்பேரில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற பிராஞ்ஞன், பாரமார்த்திகன், அவச்சின்னன், அவ்வியாகிருதனென்கிற அபிமானிக்கவழமும், சுழுத்தியவஸ்தையும், ஆனந்தமயகோசமும், காரணோபாதியும், அஞ்ஞானமும், ஞானசக்தியும், ருக்திரசூர்த்தியும், இருகயன்தானமும், மகாதமாத்மாவையும்; தான் போத்துரு, தான் சாக்ஷிடன், தான் சாக்ஷிகன், தான் ராசசன், தான் தாமசன், தான் சுடன், தான் அநுபவ்தன், தான் அந்தரான், தான் மூடன், தான் சுத்தன், தான் சுண்டன், தான் மோதி, தான் விமேவகி, தான் பிராத்தன், தான் பாபிஷ்டன், தான் சோம்பன், தானென்றுக்கும் அஞ்ஞானவன், தானிந்தபோடப்பட்டவன், தான்செட்டுப்போனவன், தான் வெளியன், தான்கையாலாகாதவனென்கிற பிராத்திஜ்ஞியாத்தியாசத்தினமும்; இந்தக் காரணசரீரத்தைத் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சுத்தசாஸ்திரம், போகசாஸ்திரம் வேதாந்தசாஸ்திர முதலிய சாஸ்திரங்களும், சமஷ்டி வியஷ்டி யென்கிற அத்தியாசங்களும், இன்னும் இவை முதலான இத்தக் காரணப் பிரபஞ்சத்தின்பேரிற் சேர்ந்துகிற சகல அத்தியாசங்களுந் தானல்ல. அதெப்படித் தானல்லையென்றால் அஞ்ஞானத் திருஷ்டாந்த தூஷகமாகச் சொல்லுகிறோம். கடத்தைத் தெரிந்து வந்த கடாபாவம் கடத்தைத்தவிர எப்படி யிலலையோ, அப்படியே பிரபஞ்சத்தைத் தெரிந்துவந்த பிரபஞ்சாபாவமும் பிரபஞ்சத்தைத் தவிர விலலை. ஆனையால் இதனிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்று

கிற பிராத்தி ஜங்கிய காமங்களும், இனைத்குறித்தவக்த உபோசங் களும் சசவிஷாணை வந்தியாடுத்திர கனைாவிக்க பரித்தியா டருவத்தன் போலவே காலத்திரயத்திலுக் கன்னிடத்தில் இல்லை நித்தம்.

(சுலோகம்.)

தெஹெம்ஜியஜெநாவை ாஜ்வெகூர்திலெ்ராவிஷயாவை ।
தஜ்வத்திஷாகஷிணைம்விஜ்ராஜ்தாகாம்மாஜ்வைகூர்வ ॥ (உசி)

(இ-ள்.) தேகம், இந்திரியம், மனது, புத்தி, பிரகிருதி இவை களுக்கு விலக்ஷணமாயும், அவைகளின் விருத்திகளைப்பார்த்துச் சாட்சி யாயும், இராசாவைப்போல எங்குஞ் சம்பந்தமில்லாததாயும் இருக்கிற ஆத்மாவை யறியவேண்டியது (உசி)

என்று ஆசாரியசுவாமிகள் ஆத்மபோதமென்கிற நிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்; ஆனபடியினல் இதுவே பிரமாணநித்தம்.

காரணப்பிரகாரணஞ் சம்பூரணம்.

ஆறுவது

மகாகாரணாப்பிரகரணம்.

மூன்பிரகரணத்தில் அவித்தியாமயமான காரண சரீரத்தை நியதிகளைந்து அதற்காதாரமான வித்தையை நியதி கலாதற்பொரு ட்டு அதன்மயமான மஹாகாரண சரீர ஸ்வரூபம் நிரூபிக்கிறார்.

(சுலோகம்.)

ஸஹ்ருதா நம்ருவ்ரூமவெவ்ரூத நுராரொவிதம்வஃ |
உஹாகாரணஜிதவ்ருவ்ரூமவம்நிரூமவ்ருதெ ॥ (உக)

(இ-ள்.) சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமானதன்னிடத்தில் ஆரோபிக்கப்பட்டது மகாகாரண சரீரம். அதனுடைய ஸ்வரூபமானது நிரூபிக்கப்படுகிறது. (உக)

அதெப்படியெனில் தமோகுணப்பிரதானமான அகங்காரத்துவமென்கிற காரணசரீரம் போனபின்பு சுத்த சத்துவகுணப் பிரதானமான பிரத்தியகாத்மாவுக்கே மகாகாரண சரீரமென்றுசேர். இத்தப்பிரத்தியகாத்துமா வென்கிற மகாகாரண சரீரத்துக்கே சித்தென்றும், சைதன்யமென்றும், போதமென்றும், கூடஸ்தனென்றும், ஞானமென்றும், சாக்ஷியென்றும், திருக்கென்றும், நிரிசியாதுவித்தமென்றும் இன்னும் இவை முதலான பரியாய காமங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

(சுலோகம்.)

ஸாயொவாயிஜுருமதெருராநிவாஜுதாதிவயகாஸனம் |
வாரொராயகாஸபவைலஸ்ருராயருராலிதுகவஸ்ருராஹிஃ ॥ (ஈ-ம)

(இ-ள்.) மாயோபாதிகனையும், சகத்துக்குக் காரணனையும், சர்வஞ்ஞத்துவம் முதலான லக்ஷணங்களோடு கூடினவனையும், பரோக்ஷனையும், சபளனையு மிருக்கின்ற ஈசுவரனே தக்ஷதார்க்ஷமாம் ( )

என்று ஔசானியகுவாமிகள் வாக்கியமிருத்தி யென்கிற சாஸ்திரத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்; ஆனபடியினால் இதுவே பிரமாண சித்தம். பின்னும் இத்தப்பிரத்தியகாத்துமாவான சாக்ஷியே சாட்சியமான சகத்காரணமாய்த்தோற்றுகிறபடியினால் இந்தச் சகத்து ரூபமாய்த் தோற்றுகிற மகாகாரணசரீரமான பிரத்திய காத்மாவுக்கே அகன்னடாகாரவிருத்தியென்றும், ஆனந்தவிருத்தியென்றும், சம்பிரஞ்ஞாத சமாதியென்றும், சத்தாவஸ்தித்தமென்றும், ஏங்காரமென்றும், பிரணவமென்றும், போதாங்குரமென்றும், தோரணமென்றும், ஹிரண்யகர்ப்ப

யென்றும், சிற்சத்தியென்றும், பிரகமாபாசமென்றும், அசங்க சச்சி தானந்த சொப்பிரகாச நித்த சுத்த புத்த நின்மல நிராகார நிருபத் திரவ நிர்ச்சங்க நிர்விகார நிர்விகற்ப நிராலம்ப அகண்டானந்த பரி பூரணாந்த நித்தியாநந்த நிருவிசேஷானந்த ஸ்வரூப பாவமென்கிற சத்தானுவித்த சவ்விகற்பசமாதியென்றும் இன்னும் இவைமுதலாய மகத்தான பரியாயநாமங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

(சுலோகம்.)

வனகுஂவ்ஹஹிஹாகாரஂவவ–ர–த்ரகூஹிவஂயிகம் ।
நிரஂதரஂநிராகாரஶிதிஹாவயராவவ ॥ (கூக)

(இ-ள்.) சிதாகாசஸ்வரூபமாயும், சர்வஸ்வரூபமாயும், அகண்டாகாரமாயும், நிரந்தரமாயும், நிராகாரமாயும், எப்போது மிருக்கின்ற பிரமத்தைப் பாவனம் பண்ணு (கூக)

என்று வசிட்ட ராமாயணமென்கிற சரித்தத்தில் ஸ்ரீராமரைப் பார்த்து வசிட்டர் உபதேசம் பண்ணியிருக்கிற ரானபடியினாலும் இவ்வாறு சுருதிகளிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியினாலும் இதுவே பிரமாண சித்தம்.

இவை முதலான வியஷ்டி சமஷ்டி அகண்டாகார விருத்திக ளுடைய பரியாய நாமங்களோடு கூடியிருக்கிறதே மூலப்பிரகிருதி யென்கிற மகாகாரணசரீரம். தன்னிடத்தில அத்தியஸ்தமாய்த் தோ ற்றுகிற இந்த மகாகாரணசரீரந் தானல்ல. எப்படித் தானல்லவென் றால், தூஷ்ணீம் பூதாவத்தையில் இந்த மகாகாரணசரீர மில்லாமற் போனாலுந் தானென்கிற பிரதீதி யிலலாமற் ரூ யிருக்கிறபடியினால் இந்தமகாகாரணசரீரந் தானல்ல. இந்த மகாகாரண சரீரத்தின்மேலில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற சர்வஞ்ஞனென்றும், திரிகாலமேவ தியென்றும், தானே சர்வமென்றும், தன்னுடைய கற்பனேய சகத் தென்றும், தன்னிடத்திற் சகத்தற்பத்தி ஸ்திதி சங்காரங்களாகின்றன வென்றும், தானே சகத்துக்குக் காரணமென்றும், தானே சர்வசக்தி வந்தனென்றும், தானே சர்வத்திலும அநுசூதமா யிருக்கிறவனென்ற றும், தானே சுவர்க்க மத்திய பாதாள பிரமலோகாதி சகலலோகங் களிலும் இருக்கிறபேர்களுடைய விர்த்தாந்தங்க ளெல்லாவற்றையுந் தெரிகிறவனென்றும், பின்னுந் தான் தூரியாவத்தையென்றும், பூர்த் தன்ய ஸ்தானமென்றும், ஆனந்தபோகமென்றும், பிற்தவென்றும், இந்த மகாகாரண சரீரத்தைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சாத்சாஸ் திரம் தர்க்க சாஸ்திரம் மீமாம்ச சாஸ்திரம் யோகசாஸ்திரம் வேதா ந்தசாஸ்திர மிவைமுதலிய சகல சாஸ்திரங்களும், இந்தச் சாஸ்திரங் களுக் கேதுவான சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி வாக்கு கள் முதலான சகலாத்தியாசங்களும் சசவிஷாண வந்தியா புத்திர கணராவிந்த மித்தியாடபுருஷன்போலவே காலத்திரயத்திலும்

தனக்கில்லை. இப்படித் தன்னிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற இந்தச் சாட்சித்துவமென்கிற மகாகாரணசரீரம் சாட்சியமென்னப் பட்ட பிரபஞ்சத்தைக்குறித்து வந்தானபடியிலும் இந்தச் சாட்சியமா யிருக்கப்பட்ட பிரபஞ்சங் காலத்திரயத்திலுந் தன்னிடத்திலில்லை; ஆனபடியிலும் இந்தச் சாட்சியத்தைக் குறித்துவந்த சாட்சித்துவமென்கிற மகாகாரணசரீரமும், இதனிடத்தில் அத்தியஸ்தமாய்த் தோற்றுகிற சர்வஞ்ஞத்துவாதி காமங்களும், இதைக்குறித்துவந்த ஆபாசத்துவமும் சசவிஷாண வந்தியாபுத்திர ககரைவிந்த மித்தியாபுருஷன்போலவே காலத்திரயத்திலுந் தனக்கில்லை; ஆனபடியிலும் இந்தச் சாட்சி சாட்சிய ரகிதமாயும், திரைப்பு மறைப்பில்லாமலும், தியானத் தியேய மில்லாமலும், தூஷ்ணீம் பூதரூ பியிருக்கப்பட்ட சுகஸ்வரூபமே குருவாக்கியத்திறற் ரூனென்றறிந்து நின்றதே மூலப்பிரகிருதி ரகிதமான தன்னுடைய ஸ்வரூபம். இதற்குத் திருஷ்டாந்தம் ஆறுகடந்து பத்துப்போம்போக, ஒருவன் மற்ற வொன்பது பேரையு மெண்ணித் தன்னோடெண்ணுமற் பத்தாவான் ரூபையிருந்துந் தன்னைப் பத்தாவானென் றறியாமற்போனதே அதிஷ்டானஞ்ஞான மான மூலப்பிரகிருதி. ஆபத் வாக்கியத்திறற் பத்தாவான் ரூனென் றறிந்து நின்றதே மூலப்பிரகிருதி ரகிதமான தன்னுடைய ஸ்வரூபம்.

ஞானஞ் சுரூவுமாம், பரூவுமாம்; எப்படியென்னில், தானென் றறிந்த அறிவைத்தானெனல் சுரூவு, அதுதான் அன்றென்ற மறதியே பரூ வென்று உலோக குருவாயிருக்கப்பட்ட வேதவியாசபகவான் ஸ்ரீராமஸ்துவ ராஜமென்கிற கிரந்தத்தில் கிரூபித்திருக்கிற படியிலும்; அறிந்தே னென்கிற திரைப்பும், அறியே னென்கிற மறைப்பும இவ்விரண்டுமின்றி யிருக்கிறதே நிரதிசயானந்தமென்று அவதூத கீதையில் தத்தாத்திரயரென்கிற சுவாமி கிரூபித்திக்கிறபடியிலும்; ஆசிரியர், சீடன் இவர்களுடைய பிரசினோத்தரத்தில் ஆலம்பழத்தைக் கொண்டுவா, ஸ்வாமி, இதோ கொண்டுவந்தேன், அதைப் பிள, பிளந்தேன், அதிலென்னகண்டாய், ஒன்றுங் காணவில்லை, பரமாணுக்களோ க்காணேடன், அப்பரமாணுக்களி லொன்றைப் பிள, பிளந்தேன், அதிலென்னகண்டாய், ஒன்றுங் காணவில்லை, இப்படிப்பட்ட அனுவானவினையில் இலை, பூண, விழுது, பொந்துகள் முதலான விகாரங்களோடுங்கூடிய ஆலமரமானது எப்படி அடங்கியிருக்குதோ, அப்படியே யுன்னிடத்தில் காம ரூபமான பிரபஞ்சமும் அடங்கியிருக்கின்றது என்று சாங்கோபாங்கமாக்கிய உபநிடதத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும் இதுவே பிரமாணசித்தம்.

மகாகாரணப்பிரகரணஞ் சம்பூரணம்.

ஏழாவது

நிசானந்தாணுபூதிப்பிரகரணம்.

மூற்பிரகரணத்தில் வித்தியாரூபமான மஹாகாரண சரீரத்தை நியதிகளோடு இதற் காதாரமான சச்சிதானந்த வொருமையின்க ணுள்ள நிரதிசயானந்தம் அனுபவமாம்பொருட்டு அதற்கங்கமான நிசானந்தாணுபூதிப் பிரகரணம் நிரூபிக்கிறார்.

(சுலோகம்.)

நிமு-ணைா நிஷியொ நிதை்யா நிவி-ுகூெ லொ நிராமஜாஃ
கூ

நிரீஹகாரொ நிராகாரொ நிர்ஜ-ொகாவஸி நிஜ-ுயுஃ ॥ (க-உ)
கூ ஷ

(இ-ள்.) ஒருகுணமு மில்லாதவனுய், ஒரு கர்மமு மில்லாதவனுய், ஒரு விகற்பமு மில்லாதவனுய், ஒருகளங்கமு மில்லாதவனுய், ஒரு விகாரமு மில்லாதவனுய், ஒருருவமு மிலலாதவனுய், நித்தியமுத்தனுய், மலரகிதனுயிருக்கிறன். (க-உ)

அஃதாவது மூலப்பிரகிருதி ரகிதமான தன்னுடைய ஸ்வரூபவர்ணநீய காமங்களெப்படியென்னில் சத்தே சுயமாய்த் தோன்றுகிறபடியினுற் சித்தாயிற்று, சித்தே சுயமா யிருக்கிறபடியாற் சத்தாயிற்று. இதற் கிரண்டாம்வஸ்து இல்லாதபடியினுல் ஜனக்கமாயிற்று. ஆகவே சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமாய், அகண்டானந்த ஸ்வரூபமாய், பரிபூரணானந்த ஸ்வரூபமாய், நித்தியானந்த ஸ்வரூபமாய், நிர்விசேஷானந்த ஸ்வரூபமாய்; நிரூப, நிரூபத்திரவ, நின்மல, நிரவய்வ, நிரந்தர, நித்ய, நிராகார, நிபத்த, நிஷ்கர்ம, நிர்ச்சங்க, நிரவிகார ஸ்வரூபமாய்; நிர்க்குண, நிஷ்கிரிய, நிர்விகற்ப, நிரஞ்சன, நிர்லக்ஷிய, நிராலம்ப, நிரதிசயானந்த ஸ்வரூபமாய்; நிரீக, நிர்மல, நிர்ச்சித்திய, நிர்வசன, நிரூபானந்த ஸ்வரூபமாய்; நிர்மலத்திய, நிச்சல, நிர்மோஷ, நிர்ச்சத்த, நிச்சீவ, நிர்ச்சலானந்த ஸ்வரூபமாய்; நிர்ப்பின்ன, நிர்ப்பேதாத, நிர்காம, நிர்வியாச்சிய, நிர்ப்பாவ, நிஷ்பிரபஞ்ச ஸ்வரூபமாய்; அச்சேத்திய, அக்கிலேத்திய, அசோஷ்சிய, அதாஹிய, அநிராகிய, அத்தியக்ஷானந்த ஸ்வரூபமாய்; அகூடா, அமல, அப்பிரமேய, அதாரிய, அனந்தகந்த ஸ்வரூபமாய்; அதாதார, அமிர்த, அவிதர்க்கிய, அதாபய, அதிரிசிய, அத்துவிதானந்த ஸ்வரூபமாய்; அபாகிய, அங்கிய, அபோசிய, அநிர்வாச்சிய, அதீந்திரிய; அபோத்திய, அசூனிய, அக்ஷோபாத, அபரோக்ஷானந்த ஸ்வரூபமாய் இன்னும் இவைமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட வர்ணநீய காமங்களாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

(சுலோகம்.)

ஸவிஷா நம்ஷவாமவெஷா தாஜ்ய தவாவஷ தீ |
வ ஷ வ ஜ வ வ
ஸ தீஜ-கிஷாஷ திகா தஷ்வாமவொ நிராமவை)ெத ॥ (க-ஙு)
த ஷ வ வ

(இ-ள்.) சச்சிதானந்த ஸ்வரூபமான ஆத்மாவென்னும் அமிர்த சாகரத்தில் நித்திய சாசுவதமான முத்தியிருக்கிறது. அதனுடைய ஸ்வரூபமானது நிரூபிக்கப்படுகிறது. (கூ)

இப்படி ஆசாரியசுவாமிகள் ஆத்மதோதகமென்கிற கிரந்தத்தில் நிரூபித்திருக்கிறார்; அனபடியினாலும் வேத சாஸ்திரங்களிலும் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறபடியினாலும இதுவே பிரமாண சித்தம்.

இந்த ஸ்வரூபத்தினுடையவர்ணநீய காமங்கள் பிரபஞ்சத்தைக் குறித்து வந்தேத யல்லாமல் வேறல்ல. எப்படி யென்னில், அசத் தைக்குறித்துச் சத்தென்றும, சடத்தைக்குறித்துச் சித்தென்றும், துக்கத்தைக்குறித்து ஆனந்தமென்றும், சகுணத்தைக்குறித்து நிர்க் குணமென்றும, ஆவரணத்தைக்குறித்து நிராவரணமென்றும், சாகா ரத்தைக்குறித்து நிராகார மென்றும், விஷயாணத்தைக்குறித்து நிர்விஷயாணத்தமென்றும், பேதத்தைக்குறித்து அபேதமென்றும், பரோக்ஷத்தைக்குறித்து அபரோக்ஷமென்றும், துலைதத்தைக்குறி த்து அத்வைதமென்றும், விகாரத்தைக்குறித்து நிர்விகாரமென்றும், ஆலம்பத்தைக்குறித்து நிராலம்ப மென்றும், சங்கத்தைக்குறித்து நிர்ச்சங்கமென்றும், அப்பிராகாசத்தைக்குறித்துப் பிரகாசமென்றும், கண்டத்தைக்குறித்து அகண்டமென்றும், காமத்தைக்குறித்து நிர் காமமென்றும், சூனியத்தைக்குறித்துப் பூரணமென்றும், வாச்சிய த் தைக்குறித்து அநிர்வாச்சியமென்றும், சத்தத்தைக்குறித்து நிர்ச் சத்தமென்றும், அந்சனத்தைக் குறித்து நிரஞ்சன மென்றும், வேத்தியத்தைக்குறித்து நிர்வேத்தியமென்றும், சலனத்தைக்குறி த்து நிர்ச்சல னமென்றும், மிர்த்தத்தைக்குறித்து அமிர்தமென்றும், ஆநியந்த சுகிதத்தைக் குறித்து ஆநியந்த ரசிதமென்றும், பிரபஞ் சத்தைக் குறித்து, நிஷ்பிரபஞ்ச மென்றும், நித்த நிரோதத்தைக் குறித்து யோகமென்றும், லட்சியத்தைக் குறித்து நிர்லட்சிய மென்றும் பெயர்களாம். பின்னுஞ் சர்வம் பிரமமென்றுஞ் சர்வஞ் சூனியமென்றும் இவைமுதலான தன் ஸ்வரூபத்தினுடைய வர்ணநீயகாமங்கள் பிரபஞ்சத்தைக் குறித்து அத்தியாசமாய்த் தோன்றினவேயல்லாமற் சுதாவாக இந்த காமங்கள் சகலிதான வஸ்துபாதத்தை ககனரவிந்த மித்தியா புருஷன்போலவே காலத்திரயத்திலுங் காணக் கில்லை. ஆனபடியினாற் பேதாபேத ரகிதமாய், புண்ணியபாபரகிதமாய், த்வைதாத்வைத ரகிதமாய், பாவாபாவ ரகிதமாய், ஞாதிருஞ் ஞான ரகிதமாய், காரியகாரண ரகிதமாய், மாயாபேத ரகிதமாய், பந்தமோக்ஷ ரகிதமாய், சுகதுக்க ரகிதமாய், காமியாகாமிய ரக்த மாய், கம்மியாகம்மிய ரகிதமாய், சுகமரண ரகிதமாய், விருத்திக்ஷய ரகிதமாய், உதயாஸ்தமன ரகிதமாய், நிவாரத்தி ரகிதமாய், இவை முதலாயிருக்கப்பட்ட நிதாந்த ரகிதமாய், தூக்கினீடுகுணயிருக்கப் பட்ட தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தில் அதிஷ்டானருஞ்ஞானமென்கிற

ஆவாணமான மூலப்பிரகிருதி, விகேகூபகாரணமான மகத்துவம், அகங்காரத்துவம், பஞ்சதன்மாத்திரை, சூட்சும தூலாதிப் பிரபஞ்சம் இவை எப்படித் தோற்றுகின்றன வென்றால் திருஷ்டாந்த பூர்வகமாய் விருபிக்கிறேம்.

மூலப்பிரகிருதி யென்கிற மித்தியாபுருஷன் அகங்காரத்துவமென்கிற இல்லாத சித்திரக்கோலக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு பஞ்சதன்மாத்திரை யென்கிற இல்லாத பஞ்சவண்ணங்களிலுற் றூல சூட்சும மென்கிற பொய்யான சித்திரத்தைத் தூலியமென்கிற வாகாசத்திலெழுதிறற்போல விருக்கிறதன்று வசிட்டபகவான் வசிட்ட யென்கிற கிரந்தத்தி லிருபித்திருக்கிறார். அனாபழியிலல் இந்தத் தூஷ்ணீம பூதனையிருக்கப்பட்ட தலையடைய ஸ்வரூபத்தில் அதிஷ்டானஞ்ஞானமான ஆவாணமென்கிற மூலப்பிரகிருதியும், விகேகூபகாரணமான மகத்துவம் அகங்காரத்துவமும், பஞ்சதன் மாத்திரை சூட்சும தூலப் பிரபஞ்சமும, சாக்கிர சொப்பன சுழுத்தி துரியாவத்தைகளும், விசுவ தைசத பிராஞ்ஞ பிரத்தியக் ஷசதன்மரியபுரம், விராட்டு இரணியகர்ப்ப அவ்வியாகிருத சருவசாட்சித்துவம் ராஜச தாமச சத்துவமான சுத்த சத்துவ குணங்களும், யுத்த பரியுத்த அனாத்த ஆத்மானாத்த போகங்களும், சிற்சத்தி பராசத்தி ஆதிசத்தி இச்சா சத்தி கிரியாசத்திகளும், பிரமா விஷ்ணு ருத்திரன் மகேஸ்வர சதாசிவ மூர்த்திகளும், சேத்திரம் கணடம் இருதயங்களான மூர்த்தன் னிய ஸ்தானங்களும், அகார உகார மகார பிந்து மாத்திரைகளும், இதைக்குறித்துவந்த அத்தியாச காமங்களும், இதைக்குறித்துச் சொல்லப்பட்ட சாஸ்திரங்களும், இதைக்குறித்துவந்த ஆபாசங்களும், இதைக்குறித்துவந்த ஸ்வரூபவர்ணநீய காமங்களும், இந்த ஸ்வரூப வர்ணநீயமாய்ப் பிரதிபாதிக்கிற மகாவாக்கியங்களான யபமேதசம் பண்ணிக்கொண்ட சீடர்களும், இந்தச் சீடர்களுக்கு உபதேசம் பண்ணின சற்குருக்களும், இந்தச் சற்குருக்களுடைய வுபதேசங்களும், இந்த வுபதேசத்தினல் வந்த சிரவண மனன நிதித்தியாசனங்களும், கர்ம பத்தி லைவாக்கிய யோகத் தியானங்களும், சாம்பவியுபாயத்தினை சாக்தோபாயத்தினை அனவஸ்துபாயத்தினை மலவாபாயத்தினைகளும், இந்தப் பிரபஞ்சம் அஞ்ஞானத்தினற் தோற்றினதன்றும, ஞானத்தினல் விலவாமற் போயிற்றன்றும, யோகத்தினற் றன்னை ஞானத்தான் பரியதேவனென்றும, பிரகாசமாகக் கண்டனென்றும, ஞானத்தினற் றன்னைக் தான் அறியதேவனென்றுமென்றும, இப்போ தறிந்துதென்னான்டனென்றும் சொல்லப்பட்ட இவை முதலான சகல சங்கற்பப் பிராந்தி களுமாமருபரீகிகையினிடத்தில் சலங் காலத்தியத்திலும் எப்படியிலவேயா, சுத்தியினிடத்தில் ரசிதங் காலத்தியத்திலும் எப்படியிலவேயா, பச்சையினிடத்தில் சர்ப்பங் காலத்தியத்திலும் எப்படியிலவேயா அபாதியான அதிஷ்டானஞானமென்கிற மூலப்பிரகிருதி முதலான சகல பிராந்திகளும் நிசானந்தானுபூதி ஸ்வரூபமாய்த்

தூஷணீம்பூதகுணை தன்னிடத்திற் சகவிஷாண வர்த்தியாபுத்திர கதை
ணாவிக்க பித்தியாபுருஷன்போலக் காலத்தியத்திலு மிவ்வி.

(சுலோகம்.)

ஸவ்ஸமநுபூதிநஸமநுவைதாவைதாநவிஜ்ஞாதே |
ஸஹாவஹாவிதம்வைராகம்ஸமாஸ்தாஸம்வைதிவமவ்யகம் || (கூசு)

(இ-ள்.) சான்றா சுப்பதத்தி பூர்வமாக ஸ்வரூபத்தைத் போதிக்கின், எலலாஞ் சூனியமாய் மனதுஞ் சூனிமாய்ச் சத்தியாசத்தியங்களில்லாமற் பூரணமா யிருக்கிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. (கூசு)

(சுலோகம்.)

ஜீயம்தநஜீயதேகயம்சுவஸ்வபாவதஸ்தத |
ஸஜஸவஸ்ஜீவஸவஸ்தம்வருவிதவஹிஸவைசுவஸ் || (கூஜ)

(இ-ள்.) லயிக்கிறதும் லயிக்காததுமாயிருக்கிற பிரபஞ்சம் எவனுக்கு எவ்விதமாகப் பிரவர்த்தித்திருக்கிறது, எவனுக்கு எல்லாமுண்டாயிருந்தம் உண்டாகவில்லை, எவனுக்கு எல்லாம் சூக்ம ஸ்வரூபமா யிருக்கிறது என்று தத்தாத்திரய யோகீசுவரர் அவதூதகீதையென்கிற கிரந்தத்தில் கிரூபித்திருக்கிறார். (கூஞ)

(சுலோகம்.)

காவ்யதாயஜவிம்தேயாயஜவிகாரொயஜவ்யதே || (கூஞ)

(இ-ள்.) இவ்வாக்மா அவ்வியத்தன், அசிந்தியன், அவிகாரன் எனச்சொல்லப்படுவனென்று கீதையிற் பகவான் கிரூபித்திருக்கிறார்.

(சுலோகம்.)

காவ்யவ்யதிரிக்தவ்யதிவாகாஜ்ஞாதிர்காவ்யபாம் |
காடவ்யஸ்தநிவிகாரஸஸஸவ்யஜஜவாகா || (கூசு)

(இ-ள்.) நிர்விகாரியான கூடஸ்தனிடத்தில் எப்போதுஞ் சொல்லறையிருக்கிற எனக்குப் பிரமித்தி யெங்கே, நிவர்த்தி யெங்கே, மூத்தி யெங்கே, பந்தம எங்கே என்று அஷ்டாவக்கிர கீதையில் கிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (கூசு)

(சுலோகம்.)

சுஜடஸ்தாநஜிஜ்ஞாஸோர்வாதமதிவர்த்தயோ: |
அவ்யாணஸ்தாஜநாஸ்ரூஷோ, ஜாதிர்வாதிரூபாலநாத || (கூள)

(இ-ள்.) அப்பிராணனென்றும், அமனஸ்கனென்றும், சுப்பிரனென்றும், வேதஞ் சொல்லுகிறபடியே எனக்கு மனதில்லாதபடியினல் தக்கமும், ராகமும், துவேஷமும், பயமுங் கிடையாவென்று சூக்மமோபாதமென்கிற கிரந்தத்தில் சூகாசிய சுவாமிதன் கிரூபித்திருக்கிறார். (கூள)

(சுலோகம்.)

ஸுஸாந்வ்யதிகம்விதம்வாஸாநந்தீவகம் |
சுலம்வ்யஜாதநாசாயம்லசாயியெழாமிநாம்வியயஃ || (கூஅ)

(இ-ள்.) சகல சங்கற்பங்களும் உபசாந்தியடைந்து பரமானந்த மேலிட்டால் அசம்பிரஞ்ஞாத சமாதியானது மோகினருக்குப் பிரிய மானது. (கூஅ)

(சுலோகம்.)

ஸுநஸ்ரீதிராஸாவெஸாஉபயுக்தாநவைகுஷிதம் |
நிவிகுஸ்ஸுவ ஸசாயிஸ்யாநிவாதஸ்துஸ்தீவவத் || (கூக)

(இ-ள்.) சுவாஸ்துபவ மென்கிற அமிர்த ரசத்தின் ஆவேசத்தால், திருப்தியத்தை விரும்பாதிருக்கின் நிவாதஸ்தல தீபம்போல இருப்ப தே நிஸ்சலமான நிர்விகற்ப சமாதி என்று வித்யாரண்ய சுவாமிகள் நிரூபித்திருக்கிறார். (கூக)

(சுலோகம்.)

ஸம்ஸாம்தஸவதுஸம்குஸ்ய தீர்ஸிஸ்யாவஉவஸ்யியாஃ |
ஜாயுநிஉராவிநிசிகூஸாஸாஸ்வாஸ்மவஸ்தீஃவாரா || (சo)

(இ-ள்.) சகல சங்கற்பங்களும்உபசாந்தமாய்ச்சாட்டிய நித்திரை நீங்கச் சிஷ்யைப்போல நிஸ்சலமா யிருப்பது உத்தமமான ஸ்வரூப ஸ்திதியென்று வசிட்டபகவான் வாசிட்டமென்கிற கிரந்தத்தில் நிரூ பித்திருக்கிறார். (சo)

(சுலோகம்.)

வ்ருத்யுஸ்தீதலஹஉம்யதஸ்தாசாத்ருஜமொவரம் |
வவஸாசாத்ஸ ஸம்வெஹ்யம்தத்ஜாநம்ப்ரஹ்மஸம்ஜ்ஞிதம் || (சக)

(இ-ள்.) பேதமிறந்ததாயும், சத்தாமாத்திரமாயும், வாக்குக்கு அகோசரமாயும், தன்னால் அறியத்தக்கதாயு மிருக்கின்ற தெதுவோ அதுவே பிரமமெனப் பெயரையுடையது. (சக)

(சுலோகம்.)

நிஹஉஜநகுஜாநிநாஸாசாத்ரும்திகும்மதம் |
துநாஸ்ப்ருஹணாலஹஉஸுஸம்தம்குரிஷ்யதி || (ச)

(இ-ள்.) பேதத்தை யுண்டுபண்ணுகிற அஞ்ஞானமானது முழு தும் நாசமடைந்தால் ஆத்மாவுக்கும் பிரமத்துக்கும் இல்லாத தத்தை யெவன் செய்வான்? (ச)

நிசானந்தானுபூதிப் பிரகரணஞ் சம்பூரணம்.

ஆகச் சுலோகங்கள் சஅ.

சத்தப்பிரகரணஞ் சம்பூரணம்.